

ערב שבת פרשת
בהר - בחוקותי
כ"א אייר תשפ"ג

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידיית

אליהו

מאז גילה את בורא
העולם במעמקי
המקלט הצפוני המוכגז
במלחמת לבנון השנייה,
המוזיקאי נמרוד לב
ממשיך לתחזק קריירה
מוסיקלית ענפה לצד
לימוד תורה

לקראת
המלכות,
צריך לחזק
את היסוד
ספירת
העומק

הרבי מזויהל
התעקש
לחתום
בשבת
והפקיד
התבלבל
התוועדות

אני כל-כך
סובלת ואז
מתברר שאני
עוד אשמה
בזה!?!
טור נשים

וילות
דו משפחתיות

בנייני בוטיק

מגדלים

החל השיווק - מחירי PRESALE

שלמו 20% בחוזה והיתרה באכילוס*

בונים לכם קהילה!

כרמי גת

—SPECIAL—

מקבוצת באמונה

1-700-500-555
www.bemuna.co.il

באמונה
בונים לכם קהילה

תרשמו מספר

050-999-9988

הכירו את סירת מנכ"ל
ערוץ ישיר לפניות בווטסאפ למנכ"ל
בנק לאומי חנן פרידמן, במידה ולא טיפלנו
בפנייה שלכם בתוך יום.

ועכשיו, תמחקו אותנו

אנחנו כל כך בטוחים
שהפנייה שלכם תטופל תוך יום,
שאפילו לא תצטרכו אותנו.

לאומי

leumi

הכי נוח בשירות

הסיפור על המסע שלו מירושלים למירון, דרך קבר יוסף
הסכם, מעורר ג'דנאים לאפשרות לנסוע כך בשליטות
בדרכים, לעזור אצל יוסף הצדיק עם המונות ולתאריך תאריך

צדיק יסוד שביסוד

ישנו מסמך מאוד מעניין, שמתעד את המסע שלו לל"ג בעומר במירון בשנת תש"ג - כשנתיים לפני פטירתו. באותם ימים, הדרך מירושלים למירון עברה דרך שכם וג'נין. אחד מבני ביתו כתב מה שהיה באותה נסיעה: "שנתיים לפני הסתלקותו של רבינו, התלוויתי לרבינו למירון. נסענו דרך שכם, ורבינו נכנס לצינון של יוסף הצדיק. ביציאתנו שאלתי את רבינו אם אכן נטמן כאן יוסף הצדיק, היות ויש מפקקים על כך. תשובתו של רבינו הייתה חיובית - 'מרגישים בכך!' כשהוא נכנס חזרה למונית אמר: 'רוח טהרה ירדה בעולם'."

יש בתיאור הזה מפגש מיוחד של צדיק יסוד עולם, שהמהות שלו קשורה ל'יסוד שביסוד', עם יוסף הצדיק - צדיק יסוד עולם. ר' שלומק'ה, שכל ימיו שמר על עניין הטבילה במקוה - בכל מקום ובכל גיל, בכל עת שהתאפשר לו - ידע להרגיש רוח טהרה במקומו של יוסף הצדיק.

על עניין הטבילה חסידים היו דורשים את הפסוק בירמיהו: "מקוה ישך אל מושיעו פעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכארץ נטה ללון". אחד הביאורים שאמרו עליו הוא, שאם מבינים שהקב"ה הוא מקור התקווה שלנו לישועה בעת צרה, אליו אנחנו מקווים ועליו נשענים, אי אפשר שהקשר שלנו אליו יהיה כמו "גר בארץ". גר פירושו כמו תייר שמגיע לארץ זרה, ושם הוא לא לגמרי מתעניין במצוקות ובבעיות שלה, וגם לא בהצלחות שלה. הנביא מוכיח את ישראל, למה הקשר עם הקב"ה הוא רק "כאורח נטה ללון". הקב"ה אומר לישראל, שהתקווה לה' יכולה למלא אותם בביטחון. התקווה - מלשון קן מחבר - אל ריבונו של עולם היא סוג של מקווה בפני עצמו. הקב"ה קורא לנו לפתח קשר שיהיה יציב ובר קיימא, ולא כאורח נטה ללון. רבי שלמה מזוויהל, שהיה פועל ישועות דרך טבילה במקווה, מעורר גם הוא את אותה נקודת תקווה.

הסיפור על המסע שלו מירושלים למירון, דרך קבר יוסף בשכם, מעורר געגועים לאפשרות לנסוע כך בפשיטות בדרכים, לעצור אצל יוסף הצדיק עם המונות, ולהמשיך הלאה. אותה מונות גם המשיכה לג'נין, ועל כך כתב אותו מספר: "כשהגענו ליד העיר ג'נין, ציווה רבינו לעצור, ואמר שברצונו לרדת לטייל קצת. המונות עצרה, רבינו הלך לבדו בין הערבים. בינתיים מספר ערבים הקיפו את המונות מסביב, והנוסעים שנשארו במונית היו בפתח גדול. לאחר כמחצית השעה חזר רבינו למונית, והמשכנו בנסיעה."

אתם יודעים, חברים, שיש כאלה שאומרים שבעבר ג'נין זו הייתה ישוב יהודי, והשם המקורי שלה היה "עיר גנים". בעזרת ה', כשיבוא היום ונשוב לג'נין מתוך שלום ושלווה והשקט ובטח, נוכל לטייל באותה עיר גנים, ואז אולי גם נוכל להבין מה פעל שם רבי שלומק'ה. חצי שעה של טיול רגלי של ר' שלומק'ה היא לא דבר של מה בכך, ואולי הוא גם בא לפתוח לנו את הדרך לשוב לאותו חלק מנחלת אבותינו. גם אם היום חושבים שהוא כבר מחוץ לתחום, עוד נזכה לשוב ולחיות בו.

ישמע בזיונו וידום

עוד דגש משמעותי שהיה אצל ר' שלומק'ה, היה העניין של קבלת בזיונות בשתיקה. הוא לא היה יוזם קבלת בזיונות, אבל כשהם היו מגיעים הוא היה רואה אותם כמוצא שלל רב. ממנו גם לומדים שאפשר לפעול ישועות נפלאות אחרי קבלת בזיונות בדממה.

חברים יקרים! באופן אישי אומר לכם שאני כל כך אוהב את הדמות של ר' שלומק'ה, עד שגם לאחד מילדיי קראתי על שמו. בסמיכות לאותה עת שהבן שלי נולד, סבא שלי ששמו היה שלמה נפטר ורציתי לקרוא 'שלמה' על שם שניהם. לא ביררנו אז אם יש לנו בן או בת, וחשבתי לעצמי שאם ייוולד לנו בן ב'יסוד שביסוד', נקרא לו באמת שלמה. אם תשאלו איפה אשתך בעניין השם, התשובה פשוטה: היא נתנה לו את שמו הראשון - נועם, כדי שיהיה הרבה נועם. אז שמו המלא של בני הוא נועם שלמה. אתם יודעים איך זה - בקריאת השם לפעמים הגברים מתפארים ומספרים מה הם עשו בשביל השם, וכאילו אין שם עוד שותף לעניין...

בכל מקרה, חברים יקרים, שיהיה לכם שמחה ודבקות ביסוד שביסוד, ואל תשכחו לומר לחיים!

שלום חברים! אנחנו זוכים כעת להיות בעיצומו של שבוע היסוד בספירת העומר. בשבוע הבא, ביום כ"ו באייר שהוא היום של 'יסוד שביסוד', חל יום ההילולא של הצדיק המופלא רבי שלמה מזוויהל - או ליתר דיוק: ר' שלומק'ה זווילער.

בירושלים של פעם היו סיפורים נפלאים מאוד על הדמות המיוחדת שלו. הוא עלה לארץ אחרי שהנכד שלו, מבלי לומר לו דבר, כתב מכתב לרבנות הראשית בארץ ישראל, וכביכול בשם הסבא - האדמו"ר רבי שלמה - ביקש רישיון לעלייה לארץ. כשבפועל הגיעו הסרטיפיקטים ר' שלומק'ה היה מופתע מאוד, אבל אחרי שיישב את דעתו הוא החליט לעלות לארץ עם אותו נכד. דרך אגב, הבן של ר' שלומק'ה - ר' גדליה מזוויהל, שקבור באזור גן סאקר בירושלים - היה באותו זמן במאסר בסיכר.

בכל אופן, כשהסבא והנכד יצאו למסע לעלות ארצה, אמר ר' שלומק'ה לנכדו באוניה, שהוא זורק את ה'רביסטעווע' - כלומר, האדמו"רות - לים. הוא הגיע לארץ כיהודי אנונימי, אבל כעבור זמן קצר הבינו יהודי ירושלים שמדובר באדם גדול.

שכם, ג'נין, מירון

זכה הצדיק ר' שלומק'ה זווילער, שלמרות השנים הרבות שעברו מאז פטירתו בשנת תש"ה, עדיין מרבים לדבר אודותיו ומקבלים השראה לחיזוקים באמונה וביטחון מדמותו הנפלאה. ר' שלומק'ה היה ממעט דביבור, וכשכבר היה מדבר היה עוסק בחיזוק האמונה והביטחון.

חיל הרבנות הצבאית

מוסדות אריאל
ירושלים
מיסודו של מנחם הארי פישל

מעצימים את הרוח של האומה

שואף
לשלב תורה בחיי המעשה?

מעוניין
ללמוד להסמכה לרבנות ברמה גבוהה?

רוצה
לשרת כרב צבאי?

חיל הרבנות הצבאית בשיתוף "מוסדות אריאל"

שמחים להשיק את

"תכנית "אנשי חיל"

תנאים להגשת מועמדות:

- גיל 23-25
- לאחר שירות צבאי
- לאחר לימודים בישיבה (מכינה/הסדר/גבוהה/כולל)
- מחויבות ללימודים להסמכה לרבנות

יתרונות התכנית:

- תכנית ייחודית ללימודי הסמכה לרבנות (כושר לרבנות)
- התחייבות לשירות קבע משמעותי למטיימי התכנית בהצלחה
- אפשרות להתמודד על תפקידים בכירים
- מלגה גבוהה

התוכנית, שכוללת לימודים במשך 4 שנים להסמכה לרבנות ("יורה יורה") מיועדת להסמכת רבנים בעלי שיעור קומה תורני, שישתלבו במערך שירות הקבע של הרבנות הצבאית וישמשו כרבנים צבאיים, מתוך מטרה של בניית דור העתיד של חיל הרבנות הצבאית.

לרישום ויצירת קשר - קוד QR או בדוא"ל: Rabbanut.idf@gmail.com

התכנית תצא לפועל לאחר אישור משרד הביטחון

כל הקודם זוכה!

מצטרפים עד יום ראשון, א' סיון 21.5.23 להגרלה הגדולה על ספר התורה ונכנסים חינם להגרלת הביניים על פרסים שווים במיוחד

100,000 ₪

פרס ראשון:

ש"ס שוטנשטיין

2 זוכים

חופשה זוגית במלון ניר עציין

3 זוכים

שואב שוטף טינקו

הראש"ל צ"צ רבי מרדכי אליהו זצ"ל קבע: "יד לאחים מקיימים מצוות כדיון שבויים"

בנוסף תקבלו ללא הגרלה 2 מתנות ייחודיות שיפיארו את שולחן השבת!

יד לאחים: *9234

הגרלת ס"ת תתקיים בע"ה ביום רביעי ד' סיוון תשפ"ג (24/5/2023)

הכנסות ההגרלה קודש למצוות כדיון שבויים • "אין מצווה גדולה ככדיון שבויים" (רמב"ם)

רצון נגדי

“זה אומר עליי שאני...” (בניסוחים שונים), ואז עליי להשלים את המשפט, בלי מחשבה. לדוגמה:

“אם לא יהיה לי דיכאון – זה יגיד עליי שאני...” – צריכה לתפקד! התשובה פשוט נשלפת לי מיד, בלי חפירה. מהבפנוכו. אפילו עכשיו אני יכולה להרגיש את הבהלה שאוחזת בי כשאני מדמינת את המציאות הזו... הרי אם לא יהיה לי דיכאון – לא תהיה כל הצדקה לכך שאני לא אשה תקתנית ומושלמת (כמו כולן ☺), ואהיה חייבת להיות במירוץ הספקים אינסופי! אני מנסה שוב: “אם לא יהיה לי דיכאון – זה יגיד ש...” – אסור לי סתם לשכב לנוח ולקרוא, כי תמיד יש מה לעשות ועוד משימות למלא!

יופי ☺, עכשיו, כשאני יודעת מה הרווח (או לפחות אחד מהרווחים) שהדיכאון נותן לי, כשאני מזהה את הרצון הנגדי (שחשב שהוא עֶזְרָה), אני יכולה להתבונן בו ולטפל בו. איך? קודם כולל, לבחון אם הנחת היסוד של ההתניה נכונה: האם אמת היא, שאם ארגיש טוב – יהיה לי אסור להיות אנושית ולא-מושלמת? האם נכון שאם אהיה שמחה – לא אוכל להחליט סתם כך שאני נחה עכשיו? ברור שלא.

השלב השני הוא להשיג את הצורך בדרך אחרת, בריאה. אם מאיים עליי להצטרך להיות אשה תקתנית, ואני רוצה שתהיה לי הזכות לפוש בחיים גם בלי הצדקה ועם הר כלים בכיור – אתן לעצמי את המתנות האלה בדרך הישר. אספק לעצמי את הצורך, שגיליתי: אשתדל להתרכז פנימה ולזהות מתי מתחשק לי לנוח, ארשה לעצמי להיות לא מושלמת גם בלי ‘אישור רפואי’, לא אחכה להתמוטטות כדי לבקש עזרה.

יש סיפור נפלא שאני ממש אוהבת לספר: לפני כמה שנים הייתי חלשה או מסכנה (או גם-וגם), וביקשתי מבעלי שיירד למטה לקנות לי ‘מגנום’. החמוד שלי חזר עם שלושה, הגיש לי אחד מהם, שם את השניים הנוספים במקפאי, ואמר: “את אלה תאכלי כשתרגישי טוב”.

אני שמה לב שעד היום, גם כשב”ה כבר אין לי דיכאון – בשיחות הדמיוניות שבתוך הראש שלי, אני תמיד ‘מצטרקת’ מול הסביבה ומסבירה את העובדה שאני משלימה שעות שינה בבוקר / לא רוחצת את הילדים כל יום / לא יכולה שניסע הרבה לשבת וכו’ וכו’ – בכך שיש לי נטייה לדיכאון, ולכן אנחנו מוכרחים להיזהר. ובכל פעם שאני שמה לב לכך, אני מבינה שאני-עצמי נאחזת בכוח ב’סיכוי’ לדיכאון הנורא, ושלא אוכל לשחרר את הסכנה הזו מהחיים שלי עד שלא אשכיל להעניק לעצמי בדרך הטובה, את מה שהוא נותן לי בדרך הקשה. מותר לי, עד סוף החיים, להתרכז פנימה ולא לעמוד בסטנדרטים שמסנוורים אותי מסביב, גם אם אהיה בריאה ושלמה וארגיש נפלא.

ומהניסיון שלי, אם ארגיש נפלא – גם אתפקד טוב יותר. אבל אני חייבת לחזור ולהזכיר לעצמי שכבר לפני שנים הכרעתי להפוך את הפירמדה: פעם התפקוד היה בקודקוד וההרגשה הטובה נועדה לשרת אותו. היום בראש הפירמדה ניצבת התחושה הטובה שלי, ואם התפקוד ישתפר – אהלן וסהלן. הוא לא העיקר, אפילו ששיפור יהיה (והווה, ב”ה) ממש נחמד. וכך, מתנתקת ההתניה שמדרבנת אותי ליפול ‘לטובת’ חוסר-התפקוד, ואני משוחררת לחיים של טובה וברכה.

באחת הסערות האחרונות, העלתה מטפלת אמיצה אחת את דעתה לגבי האפשרות לשנות נטיות בנפש.

מישהי הגיבה לה שם בכאב: “כל אחד יכול להצליח? כי אלו שניסו, פעמים רבות הפכו את העולם, האמינו שזו הדרך היחידה – ובכל זאת לא הצליחו. אנשים גייסו את כל המוטיבציה שבעולם, הלכו למטפלים הכי פעילים – ולא זזו מלימטר”.

אני לא מטפלת, ואני לא יודעת אם כל אחד יכול להצליח, אבל אני כן יודעת שלפעמים אנחנו רוצים משהו בכל מאודנו, והופכים את העולם למענו, ובכלל לא יודעים שממש במקביל אנחנו מאוד לא רוצים אותו ולכן בלי שיש לנו מושג (ולכן גם לא באשמתנו) אנחנו מכשילים את עצמנו.

כמו תמיד, אתן דוגמה מעצמי:

הדיכאון-אחרי-לידה היה גהינום. היו רגעים שבהם שנאתי את עצמי כל כך, שלא יכולתי להכיל עוד שנייה אחת של קיום בתוכי. אבל לא היה לי לאן לברוח ממני. הסבל היה עמוק וזוועתי וארוך וחשוך, לי ולבעלי.

ברור שרציתי, כל-כולי, לצאת ממנו!

רק שנים אחר כך, בזכות עולם הנפש שנפתח לי בעקבות הדיכאון, גיליתי שהדיכאון גם שירת אותי. זה נשמע נורא, אבל זו האמת: הוא הקנה לי את הזכות להיות לא-מושלמת, הוא הצדיק להיעזר הרבה, הוא הרשה לי להפסיק להחזיק-מעמד כל הזמן.

לא ידעתי את זה בזמן אמת. בזמן אמת חשבתי באמת ובתמים שאני רק רוצה לצאת ממנו. אבל במקביל הרצון העז והאמיתי הזה – רחש עוד רצון לא מודע, שדאג לספק את צרכיו (על חשבוננו כמובן).

אני יכולה להגיד שאפילו היום, כשסייעתא דשמיא ועבודת נפש מתמדת חוסכות לי, תודה לה, את הדיכאון שאחרי לידת הקטנה (בשלב הזה אצל שני הגדולים הייתי בדיכאון! ואני לא מפסיקה להשתאות ולשמח ולהודות לה...), כשמדי פעם צצה איזו תזכורת לתחושות ההן – לצד האַימה יש מקום חבוי בנפש שבו אני מזהה תחושה אוטומטית של רווחה, איזו נשימת-הקלה, משהו מרגיע אותי ביכולת להרפות ולצנוח שוב סוף סוף...

כמובן, מה שאני אומרת כאן עלול לעורר התקוממות, ובצדק: אני כל כך סובלת, ואז מתברר שאני עוד אשמה בזה?

אבל אם אנחנו מקבלים את העובדה שהפעולה שלנו נגד עצמנו נעשתה ללא מודעות, ולכן לא יכולנו למנוע אותה, ולכן אנחנו לא אשמים על העבר – אפשר להתפנות כדי לקחת אחריות על העתיד. וכדאי לנו, הרי אנחנו באמת רוצים להפסיק לסבול...

אחרי שמסכימים לבדוק את זה בכלל, צריך למצוא דרך – איך ‘עולים’ על הרווח הנפשי שמסתתר כל כך טוב?

כשאני נתקלת בסתירות במציאות, כשאני רוצה מאוד להגיע למקום מסוים אבל פשוט לא מצליחה (מעוניינת לגדול בעסק אבל נמנעת מכך / רוצה ללכת לישון מוקדם אבל מתאחרת, וכו’ וכו’) – אני נעזרת מאוד בשיטת ‘זה אומר עליי שאני...’ (שהמצאתי):

בעבר כתבתי עליה בהרחבה (ראו #טור_דעה ב’פייסבוק’) כדרך לגלות ממה נפגעתי, למה משהו ‘נוגע’ בי, אבל זו שיטה מצוינת גם כדי להבין מה שלט ה‘עצור’ שחוסם אותי.

איך היא עובדת? אחרי המילה ‘אם’ אני מנסחת בקצרה את המציאות שאני רוצה להגיע אליה, ובסופה מציבה את המילים

נאייל תערוג על אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך

וידעת

והשבת אל לבבך

לבקש ולמצא

שבילים מהדעת אל הלב
יום עיון בעבודת ה' - הכנס ה-11

יום שלישי ט"ו תמוז (4/7) תשפ"ג
גני התערוכה תל אביב | ביתן 10

ישיבת ההסדר
רמת-גן

שריינו עוד היום!
נפתחה
הרשמה
מוקדמת

במחיר מוזל!

לפרטים והרשמה:
חפשו ב-Google

כנס בכל לבבך 11

אתם לא מכירים אותי,
אתם חושבים שאתם מכירים,
אבל אתם לא.

אתם מדמיינים לעצמכם שאני כאן כדי
לעשות בעיות, להילחם בכם, להציק לכם,
להפריע לכם. אי אפשר להגיד שאתם
טועים, זה באמת נראה ככה, וזה אפילו
באמת קצת ככה.

לא, בבקשה, אל תלכו.
חכו, תנו לי להסביר את עצמי עד הסוף.

אפשר לספר לכם סיפור?

בממלכה רחוקה חי מלך, ולמלך הזה היה בן
יחיד שהוא אהב אותו יותר מהכל.

מרוכ אהבתו של המלך לבנו הוא העניק לו
מכל שהשיגה ידו. רק ציווי אחד ציווה המלך
את בנו: "הישמר והיזהר בני שלא ליפול
ברשתה של אישה לא טובה שתפתה אותך
למעשים שאינם טובים". הבן, שאהב מאוד
את אביו, הקפיד מאוד לשמור את ציווי אביו.

יום אחד החליט המלך לבדוק את נאמנותו
ואהבתו של בנו אליו. מחוץ לארמון, בביתן
עלוב, התגוררה אישה מפוקפקת. המלך
קרא לה אליו וביקש ממנה בקשה מיוחדת:
"בבקשה לכי לבני ונסי לפתות אותו, אני
רוצה לראות האם הוא ישמור את דבריי גם
כאשר הדבר קשה לו".

האישה, שרצתה לקיים את רצון המלך,
נענתה לאתגר. היא התלבשה בבגדיה היפים
ביותר ונכנסה לארמון. בן המלך, שבדיוק
היה באמצע הטיול היומי בגן הארמון, ראה
אותה וסובב את ראשו. אך האישה לא ויתרה,

פויקה

הפוך על הפוך

אורי צוקר, ישיבת לב חדש, שילה

הרי היא בתפקיד, היא ניגשה אליו וניסתה
להכשיל אותו בכל כוחה.

סטופ.

מה אתם אומרים על האישה הזאת? היא
בסדר או לא?

זו שאלה קלה. ברור שכן, היא עושה בדיוק
מה שאמרו לה לעשות.

עכשיו שאלה מאתגרת יותר. האם מותר
לאישה הזו לרחם על בן המלך, ולפתות אותו
ככה בערך?

התשובה ברורה, אם היא לא תלך עד הסוף
על התפקיד שלה, המטרה לא תשיג את
עצמה. בן המלך לא יעמוד בניסיון אמיתי,
וממילא המלך לא ידע עד כמה בנו אוהב
אותו.

רק תדמינו את השמחה של המלך אם הבן
מצליח, לאיזה קירוב ומתנות זוכה הבן
שעמד בניסיון. והאישה? היא זוכה לשבח
גדול, גם על העמידה בציווי המלך, וגם על
כל הטוב שזכה בן המלך לקבל רק בזכותה.

יש כאן הפוך על הפוך.

בגלל שהאישה רוצה בטובתו של בן המלך,
היא צריכה להפריע לו כמה שהיא יכולה,
אבל בעצם היא רוצה שהוא ינצח אותה.
מסובך.

זה הסיפור שלי.

באמת באמת, במקום הכי פנימי ונסתר שלי
אני שם, רוצה שתצליחו, שתנצחו אותי.
אבל אסור לי בשום פנים ואופן להראות
לכם את זה. אם אתם תראו את זה, אפילו
ברמז, כבר לא יהיה שום קטע לניסיון.

או בחוץ אתם רואים פרה, אתם קוראים לי
'נפש בהמית', אתם כועסים עליי, מתעבים
אותי, שונאים אותי. הלוואי שהייתם רואים
אותי מבפנים, את הרצונות האמיתיים שלי.
אבל אין מה לעשות, זה חלק מהמשחק.

זהו. נגמר לנו הזמן, אני צריכה לחזור חזרה
לעמדה, להיות שוב המציקה, המרשעת,
המסתה והמדיחה, המפריעה.

בבקשה רק דבר אחד, אל תשכחו את מה
שקרה כאן עכשיו. תילחמו בי בכל הכוח,
תנצחו אותי, תביסו אותי. תעזרו לי לעזור
לכם להגיע לכל מה שאתם יכולים להגיע
אליו בזכות הניסיון, לעשות נחת רוח למלך.

בסוף בסוף אנחנו ניפגש שוב באמת, בלי
מסכות, ואתם תראו מי הייתי באמת. אבל
בינתיים רק תחזיקו את זה במגירה נסתרת
בראש - אני כאן בשבילכם.
להסתיר כדי לגלות.

מכללה ירושלים
איכות תורנית - אקדמית - חינוכית

הלימוד לע"נ המחנכת צפורה דביר ז"ל

לימוד רגילים

עולים לירושלים עם מדרשת אוריה

יום חמישי | כ"ז באייר | 18.5 | 9:30 | במכללה

9:30 התכנסות, קפה ומאפה

פרופ' עלי מרצבך נשיא המכללה

הרב ברוך סליי

הרב קובי דביר

הרבנית עידית איצקוביץ'

צבי פרידמן צנחן ממשררי הכותל

14:00 התועדות

הרב יהושע שפירא

& אהרן רזאל

הרשמה מראש
באתר המדרשה
מספר המקומות
מוגבל!

תוכנית תואר בחינוך BEd במכללה ירושלים | מדרשת אוריה רח' הרימון 3 גבעת שמואל |
שלוחת אורי ירושלים | יום נשים | בנות שירות | קהילת סטודנטיות אורות אלירז | תוכנית ערב

להרשמה:
מיכל 052-7710939

לקבל את המפתחות הנכונים

מרכז לימוד מכון פוע"ה

הגית שלכם ללימודי המשפחה

- קדושת החיים ועוד..
- הכשרת מדריכות כלות
- רפואה והלכה לרבנים
- הכשרת מדריכות לנשיות בריאה
- יועצות רפואה והלכה
- ייעוץ בקדושה לחיי אישות

מצמיחים את המקום הכי חשוב - הבית והמשפחה

מרכז הלימוד של מכון פוע"ה מזמין אתכם להיות שותפים, ללמוד ולרכוש את הכלים הכי טובים ורלוונטים שיהפכו אתכם לשליחים מקצועיים בתחומי המשפחה.

ההרשמה לשנת תשפ"ד בעיצומה < שריינו לכם מקום

מכון פוע"ה
פוריות ורפואה על-פי ההלכה

053-2402077 / 02-6517171
www.puah.org.il

או חפשו בגוגל:

מרכז לימוד פוע"ה
מחויבים אהבה ואקזלנסיב

ספירת הנצח

חסד • גבורה • תפארת • נצח • הוד • יסוד • מלכות

הנצח

עבודת הספירות בנפש האדם

יסוד

יסוד היסודות

ומהתכללות ביניהם. בטור שהביא לידי ביטוי קשת רחבה של הוגי מחשבת ישראל, מכל קצות הקשת הדתית, ניסינו להרחיב את הגבולות שלנו להתכללות עם הזולת, ובוזה לחתור לשלום אך גם לאמת הגדולה מחלקיה. בנפש פתחנו פתח לעבודת הרחמים, שמאזנים במלאכת מחשבת את הרצון המתפרץ לתת, עם הדיוק והמוכוונות, לתת זולת את מה שהוא צריך, באמת.

בשיר משתלשל, חוליה אחר חוליה, סקרנו את ההיסטוריה של עם ישראל, כבבואה של ספירת הנצח. הפריזמה בה התמקדנו בסקירה זו הייתה דרך מידת הבטחון, שהיא פנימיות ספירת הנצח. ראינו כיצד עמנו המבטא בעולם את נצח ישראל – הקב"ה – לא נכנע לקולות המתנגדים מבית ומחוץ, ומתקדם בבטחון עצמי פעיל, מתוך בטחון בה', לעבר היעד – הנצחון הסופי של הגאולה האמיתית והשלמה.

הודו לה' כי טוב! הגענו לספירת ההוד... החלטנו, פשוט, להמשיך את כתיבתו של רבי נחמן, במעשה אודות התם. גם זהו סוג של השלמה והליכה עד הסוף... תוך כדי הסיפור השתדלנו לעורר בנפשנו את היכולת להכיר טובה, ופשוט לומר תודה. לקבל את כל מה שעובר עלינו בשלוות נפש ובתמימות, ולשמוח.

אז עשינו קצת סדר במה שהיה כאן בחודש וחצי האחרונים? אפשרנו קצת לראות איך הדברים היו בנויים, ולאן חתרנו להגיע? הצלחנו קצת להביא לידי ביטוי את המגמות הפנימיות, ולשקף אותן כך שייראו גם כלפי חוץ? מצויין. אז ברוך השם הצלחנו לגעת ביסוד. כלומר במידת היסוד.

למה הכוונה?

רגע. סבלנות. תכף נסביר.

היסוד מאופיין בספרים הקדושים כמידה שמבטאת סדר, ומדומה לצינור דק שבו גולות מפוזרות יכולות להסתדר בטור אחד.

היסוד, כשמו כן הוא, נוגע בתשתית, בונה את הבסיס.

ויחד עם זאת, אחרי חמש המידות שמהוות את ה'מפה' הרגשית של האדם, מידת היסוד מהווה היכולת להתחיל להביא את הדברים לידי ביטוי כלפי חוץ, לקראת מימושן במציאות (בספירת ה'מלכות').

אז מקווים שהיינו מובנים. שהצלחנו לבטא בבהירות את מה שניסינו לומר. כי זה חשוב. תקשורת טובה ותקינה בונה קשר, ומידת היסוד כל כולה – התקשורת.

כן. בטור הזה, יותר מכל הטורים האחרונים, אתם הם אלו שעמדו לנגד עינינו. לכן השתדלנו להבהיר את הדברים לאט, לאט. באופן יותר יסודי. התאפקנו ולא הכנסנו הפעם הרבה מוטיבים חדשים. התאמצנו להיות יותר מרוכזים ולא מדי אימפולסיביים או אסוציאטיביים. שאפנו לכתוב בצורה מסודרת, מובנית ומובנת.

השתדלנו להיות רגישים ליכולת ההפנמה שלכם הקוראים היקרים. כי הסבלנות הזו, האיפוק, והרגישות לשאלה 'איך הדברים נקראים' ולא רק נאמרים – כולם מאפייני היסוד הם.

מקווים שהעמקנו את הקשר כאן עם קוראי הטור. ואם בכל זאת הדברים לא היו נהירים, אנא נהגו סבלנות גם איתנו, וקראו שוב את הדברים שנכתבו פה מההתחלה. קראו לאט, וביסודיות. התקדמו באופן שמתאים לכם, בישוב הדעת ובמתניות.

ודבר אחרון. מקווים שהתקשורת הזו כאן מעל דפי הגיליון, והטור הזה במיוחד – גרמה לכם לתענוג בקריאה, לא פחות משלנו היה – בכתיבה.

[מקורות לעיון ולהעמקה: תניא אגרת הקודש ט"ו; רבי אברהם המלאך בהקדמה לספרו "חסד לאברהם"; הרבי הרי"ץ "כללי החינוך וההדרכה", התנאי השישי; הרב יצחק גינזבורג, "עידון המידות" – יסוד: תיקון האימפולסיביות, רגישות ליקום]

טוב, אז בואו נעשה קצת סדר.

ברוך השם הגענו לטור השישי מתוך סדרת שבועת המאמרים של 'ספירת העומק'. במאמרים אלו, מפסח ועד עתה, התבוננו בכל שבוע, בפתחו של שבוע חדש של 'ספירת העומק', בספירה-מידה המקבילה לאותו שבוע. השתדלנו לחשוף את המהות הפנימית של המידות, כפי שהן מתבטאות בנפש פנימה של האדם, בעבודתו את ה'. חדי העין אולי גם שמו לב, שהשתדלנו שסגנון הכתיבה של כל טור, ביטא באופן צורני את מהות התוכן שהוא כלל.

נסקור כעת את הטורים שנכתבו, כולל תמצות תוכנם ושיקוף צורת סגנונם. מידת החסד, פנימיותה אהבה. בטור קולח, שנתן תחושה של מים זורמים, הבטנו במעגלי האהבה והחסד שהולכים וגדלים, הולכים ומתפשטים. הבטנו ביחסי האנוש כמו גם יחסנו לקב"ה, וניסינו להרחיב בנפשנו את בעירת האהבה, שיכולה להיות אף עזה כשא.

מידת הגבורה, מהותה – יראה. הטור נכתב באופן חד וקולע. בשורות קצרות. מתומצתות. הצבנו כיעד את היכולת להעמיד גבולות, בעיקר לעצמנו. קראנו לריכוז ולמיקוד. לאיסוף ולשליטה עצמית.

מידת התפארת, כשמה כן היא – פאר ויופי. היופי הזה נבנה מריבוי הגוונים

מחפש להעלות הילוך בלימוד התורה?

להיות חלק מחבורה שלומדת ברצינות?

מחפש מקום בו תוכל ללמוד וללמד?

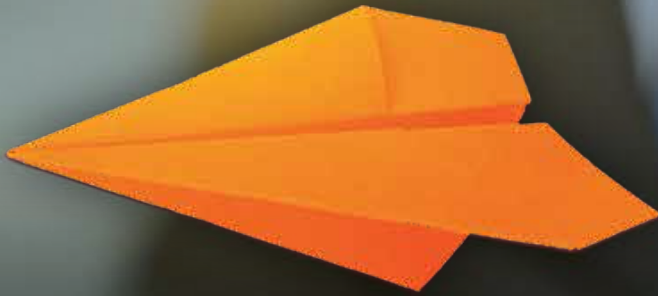
בית מדרש ברכת אליהו בעכו בראשות הרב נחשון כהן פותח את שערי לאברכים שרוצים ללמוד חושן משפט ואבן העזר ולהיבחן במבחני דיינות. בבית המדרש עוסקים בשנים האחרונות בלימוד הלכה וניגשים למבחנים בכל נושא. (אפשר להצטרף גם לתוכנית זו)

בית המדרש לקראת בנייה ומעבר לבניין קבע מפואר וכחלק מההתחדשות אנו מרחיבים את שורות האברכים.

- מלגות גבוהות למתאימים.
- סיוע במציאת עבודה לאשה
- גרעין משפחות ברכת אליהו
- התפתחות רוחנית במסירת שיעורים וזיכוי הרבים.

יצירת קשר.
 ר' שלומי - 055-8819016
 ר' אלדד - 052-8266766

האם את 30 מנהיגי החינוך או אתה תהיו בין הבאים?

מחזור א' וב' הסתיימו בהצלחה
מחזור ג' נפתח!

תכנית המנהיגות "אלרועי"

למורים שמכוונים גבוה!

מבית אגודת ידידי החמ"ד

מכללת ליפשיץ << 18 מפגשים / 8 ש"א << ימי שני << 15:30 > 9:30

להרחיב

את האופק התעסוקתי

לחדד

זהות אישית וחינוכית

לנצח

אתגרים מורכבים

לדייק

את המטרה שלך בחינוך

לאור הביקוש ייפתחו בעז"ה בשנה הבאה 2 קבוצות

קבוצה ב'

למורים ומורות בחמ"ד בעלי ותק של 8-18 שנים

קבוצה א'

למורים ומורות בחמ"ד בעלי ותק של 3-8 שנים

להגשת מועמדות סרוק/סרוקי: <<

ההצטרפות מותנית בראיון אישי ובהובלת תהליך חינוכי בחדר מורים
הגישו מועמדות עכשיו

050-529-7273

elroeyhemed@gmail.com

צ'ל"ש לחיילים

פרץ איינהורן

שמחה יום א'

במחלקת בייני"ש (לא במחלקה שלי) וביקשת ממנו לקחת על עצמו את פרוייקט "שמחה יום א'". ברוך השם, החייל הצדיק הסכים ועשה את זה מצויין.

ברוך השם בפלוגה שלנו בגדוד "צבר" (ר"ת של צדיקים, בינונים ורשעים): אבל "עמך כולם צדיקים", וגם בפלוגה ליד של גדוד "רותם", "שמחה יום א'" זה היה מושג שנתן כוחות לחיילים רבים. פותחים את השבוע בשמחה ובחיוך. שמחים לשרת בצבא.

השלב הבא היה אחרי השחרור. זכיתי כבר להיות בקשר עם מפקדים וחיללים רבים, וכל אחד קיבל את התפקיד לשמור על המסורת ו"הנדסת התודעה" החיובית: "שמחה יום א'". ברוך השם ראיתי בזה ברכה גדולה.

השלב הבא היה כשזכיתי להקים את עמותת צ'ל"ש - צבא לשם שמים, והיה לי בסייעתא דשמיא 6 שנים שיעור קבוע בימי ראשון. לשיעור הזה קראו "שמחה יום א'" - כל יום ראשון התחלתי במחנה נתן ועברתי למקום האיסוף הכי גדול, בחניון של עיר הבהדי"ם: שולחנות פרוסים ככל טוב ואני זוכה להעביר שיעור של שתיים-שלוש ברציפות לכ- 200 חיילים שעוברים דרך השולחנות והכיבוד והשיעור. זה היה פשוט פלאי פלאות.

ברוך השם, כיום, בשנה העשירית של פעילות העמותה שהולכת ומתרחבת כל הזמן, אנו זוכים שממיום קטן שהתחיל אצל טירון, אנחנו זוכים שהצבא שמח בפעילות ובשיתוף פעולה מלא אנחנו מארחים בימי ראשון כל פעם חטיבה או יחידה אחרת לחצי יום ישיבה: "שמחה יום א'" - זה שם הפרוייקט. המפקדים והחיילים מגיעים בשמחה לחצי יום לימוד, לוי' מלא של שיעורים ושיוחות מחזקות מגדולי הרבנים ודמויות פיקודיות. כמובן, כהרגלנו בקודש, הכל תמיד עם שולחנות מלאים בפינוקים משמחים פותחים ומרחיבים את הלב ומאפשרים לדברי התורה הקדושה להתעכל הרבה יותר בקלות ובטבעיות אלוות.

ביום ראשון האחרון זכינו לארח כ-200 מפקדים וחיללים של חטיבת הנח"ל והיה פשוט מדהים.

אסיים בברכת יישר כוח ענק לרב בא"ח נח"ל - הרב יאיר סקורי, ולרב החטיבה - הרב טל אלואי. ברוך השם היה פשוט מחזק ומרומם. חיילים מקבלים כוחות בתחילת שבוע ומגיעים לבסיסים ולמוצבים עם סוללה טעונה ומלאה של אהבת השם יתברך, אהבת חינום לכל עם ישראל, אהבת תורה ותוספת של יראת שמים, והכל בפשטות:

"שמחה יום א'"

לקבל שוקולד קטן עם פתק: "אח שלי היקר והאהוב - שמחה יום א'": - וגם הייתי אומר לכל החברה בקול: "שמחה יום א'" ו"שהכל נהיה בדברו" בקול.

בתחילת הטירונות, היו כמה חבר'ה שצחקו עלי, אבל כמובן שנהנו ואכלו את השוקולדים, אבל באימון המתקדם כבר היו חברה שצעקו איתי ביחד: "שמחה יום א'" וגם בירכו "שהכל" בקול. כמה אני אוהב ומתרגש כל פעם מחדש לראות את החברה חובשי כיפת השמים שכל כך שמחים לקחת כיפה מחבר או מבקשים שישמו עליהם יד על הראש, והם מברכים בקול וכל כך שמחים, פשוט מתענגים על הברכה. ככה התחיל השינוי הקטן בימי ראשון במחנה נתן.

אתם בטח שואלים את עצמכם: מה עשיתי עם 10 קילו חמצוצים? אז ככה, כמו שרבים מהקוראים יודעים: לכל חייל יש ווסט לוחם. בכל ווסט לוחם יש מקום ל-6 מחסניות מלאות עם כדורים לנשק, אבל יש מקום לעוד 2 כיסים גדולים, שם הייתי מכניס שקיות עם מלא חמצוצים: בננות מסוכרים, שטיחים חמוצים מכל הסוגים והצבעים, דובונים קטנים, נחשים עם סוכר... בקיצור: לכל אחד היה את הטעם שהיה מעורר אצלו את השמחה. כמו ה"מן" שעם ישראל זכו לו במתנה מהשם יתברך לכל המסלול שלהם במדבר, ככה גם אני הקטן זכיתי להידבק במידותיו של המקום ברוך הוא ולאורך כל המסעות שלנו לאורכה ולרוחבה של ארצנו הקדושה עד קבלת הכומתה הסגולה שמעידה על סגולתם וקדושתם של ישראל הקדושים, זכיתי לתת לחברים שלי חיזוקים קטנים באמצע המסעות. ברוך השם היתה כמות מספקת לכולם, וגם אם לפקידה הפלוגתית או למש"קיות ת"ש היה נגמר באמצע המסעות, תמיד היה אפשר לקבל חיזוק ותגבור מהווסט שלי.

ככה הייתי מוסיף ואומר לחברים שלי: שמחה יום ב', שמחה יום ג', שמחה יום ד', שמחה יום ה'...

בקיצור: "מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד", ובמיוחד בצבא שזוכים לשרת את השם יתברך עם כל כלל ישראל למען שמו באהבה.

טוב. ברוך השם, העסק עבד מצויין זכיתי לצאת לקורס מכי"ם. גם בקורס השתדלתי להמשיך את המסורת של "שמחה יום א'". סיימתי קורס מכי"ם וזכיתי להיות מפקד טירונים. הפעם זה היה קצת יותר מאתגר, כי בתחילת הטירונות צריך לשמור על איזה מרחק פיקודי מינימלי כדי לעזור לצדיקים הצעירים לעבוד על המשמעת הצבאית שלהם, אז פשוט קראתי בתחילת הטירונות לאחד החיילים בפלוגה, שהיה

חשוב לי לפתוח ולכתוב תודה רבה מכל הלב לכל החיילים שפנו אלינו בזכות המאמר של שבת שעברה וביקשו לארגן עוד קידושים לחברים שלהם במחלקה ובפלוגה, וגם לכתוב תודה רבה להורים של החיילים ששמחו לקרוא פעם ראשונה על הפרוייקט ושלחו הודעות והתקשרו לבקש להיות שותפים כדי שנוכל להמשיך לתת לחיילים מכל הלב את אוירת שבת קודש בבסיסים ובמוצבים.

השבוע אני רוצה לשתף אתכם בעוד פרוייקט שיש לנו בצ'ל"ש: שמחה יום א'. התחלתי את הפרוייקט הזה כשהייתי חייל טירון בחטיבת גבעתי לפני 19 שנה.

יש מושג בצבא שנקרא "שביזות יום א'". המושג הזה תמיד הפריע לי. איך הצליחו להכניס לתודעת החיילים שיום ראשון זה יום מבאס. כשזכיתי להיות תלמיד שנה וחצי במכינה התורנית הקדם צבאית בעצמונה בחבל גוש קטיף לימדו אותנו על הערך העליון של השירות הצבאי, כמה זאת עבודת קודש, ואיך זוכים לקיים לאורך כל השירות הצבאי 3 מצוות מדאורייתא:

1. "והורשתם אותה וישבתם בה" - אחת המצוות שחז"ל הקדושים מלמדים אותנו שהיא שוקולה כנגד כל המצוות.
2. "לא תעמוד על דם רעך".
3. "ואהבת לרעך כמוך".

הידיעות העמוקות והטהורות האלו חדרו לי ללב, וממש היה כבד עלי בתור טירון לפגוש בימי ראשון את החברים שלי לטירונות בלי מצב רוח.

החלטתי שצריך לעשות מעשה כדי להרים את האווירה.

בכל יום שיש שהיינו יוצאים הביתה לכבוד שבת קודש, הייתי עובר עם המדים והתיק הגדול שלי במכולת ליד הבית שברוך השם היתה לנו ידידות רבת שנים, מאז כיתה "השתחלתי לעשות עסקים והייתי "קיוסק מהלך" בכל הפסקה ומכרתי לכל התלמידים בשיבת בני עקיבא ברעננה קרמבו, חמצוצים ושוקולדים. ברוך השם זאת היתה הצלחה גדולה ובעל המכולת היה כבר חבר קרוב, אז בקביעות הייתי קונה ממנו כמה חבילות של mix שוקולדים: כרף, מקופלת, פסק זמן, וגם איזה 10 קילו של חמצוצים מכל הסוגים.

בקיצור: חזרתי לצבא עם "כוננות מלאה" של "ואהבת לרעך כמוך".

נקודת המפגש ביום ראשון היה בדרך כלל ב"מחנה נתן" בבאר שבע. כל חבר שלי מהמחלקה והפלוגה, וגם מהפלוגה ליד, זכה

אנו מלווים אתכם בכל שלב של הבריאות שלכם

חופשה עם נשמה

מספר
המקומות
מוגבל

חמישה ימים של איכות, הרחק ממרוץ החיים המטורף, לתת לעצמך מנוחה, איזון וחינוך כוחות. סדנת בריאות לגוף ותורת החסידות לנפש.

מרצה אורח הרב יובל אשרוב

מלון אל ים שולמית 1 נתניה 5 דק' הליכה מהים

4-8.6.23 ט"ו - י"ט סיוון תשפ"ג

בהשתתפות חלוצת הטבעונות בארץ, מדריכה לאורח חיים בריא - דבורה בראל

שיעורי חסידות
והרבה נשמה

שיעורי תנועה
ונשימות, מנוחה,
טיול בטבע

הרצאות וסדנאות ממיטב
המורים המובילים בתחום
הבריאות והתזונה

ארוחות טבעוניות
מזינות

הכשרות בפיקוח רב קהילת חב"ד, צפת הרב מרדכי ביסטריצקי שליט"א

לפרטים והרשמה: עמי פייקובסקי 052-8967701

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

ספיריט+

כל הפלוסים בבר מים אחד

MILLERPOINT

מאושר לשימוש בשבת ובחג במים החמים והקרים

רק ב-1

₪ 2,390

במקום 2,690 ₪

הזמינו עכשיו *5018

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-14:30 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30 בתוקף עד 31.05.23 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | המחיר הקודם של המוצרים שבמבצע היה בתוקף לפחות יום | ס.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

MILLERPOINT

מיניבר אלפא פלוס

מאושר
לשימוש
בשבת ובחג
במים החמים
והקרים

₪ **1,390**
במקום 1,590 ₪

הזמינו עכשיו *5018

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00 בתוקף עד 31.05.23 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | המחיר הקודם של המוצרים שבמבצע היה בתוקף לפחות יום | ט.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

התבוננות

— הפרשה החסידית עם הרב עדין אבן ישראל —

בני שיזוי משקל

אם בחקותי תלכו, הנה אמרו רז"ל [עבודה זרה ה, א] אין "אם" אלא לשון תחנונים, שנאמר: "לו עמי שומע לי ישראל בדרכי יהלכו" [תהלים פא, יד]. וצריך להבין ענין תחנונים האלו מה הם... וגם להבין לשון "תלכו" כאן. דהנה כתיב "ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה" [זכריה ג, ז]. והנה העומדים הן המלאכים ומהלכים הם נשמות כללות ישראל... כי יכול להתהלך בהרחבה להרחיב אהבתו ויראתו לה' יתברך מיום ליום יותר ויותר... והנה מקום ההילוך ועת ההילוך לכל אדם להיות מרחיב ומגדיל אהבתו לה', הוא בעת התפלה וקודם התפלה פסוקי דזמרה... ואין צריך להפיש הליכות אחרות כי היא טובה שבכולן והלואי שיוספק להם... ובלעדי זה נקרא עומד וטוב וישר הוא בעיניו, ולא יבוא לבחינת בכייה. כמאמר הכתוב "הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע" [תהלים קכו, ו]. כי בבחינת הליכה יבא לבחינת רחמים רבים ואז לבכות בחדרי לבו על ריחוקו מאורו יתברך [ליקוטי תורה, פרשת בחוקותי, ד"ה אם בחוקותי תלכו]

מלאכים ובני אדם

יש בעניין הזה מחלוקת מעניינת שעוברת במשך הדורות: היו חכמי ישראל שהלכו בדרך הפילוסופים ואמרו שהמלאכים חשובים וגדולים יותר מבני אדם, והיו מי שלא הלכו בדרכים הללו, והם אומרים שבני אדם גדולים מן המלאכים. לפי השיטה הזו המלאכים עדיין נמצאים הרבה מעלינו, אבל בני אדם יכולים להגיע למעלה מדרגת המלאכים. המלאך איננו יכול להשתנות, הוא יישאר אותו מלאך כל הזמן. אז הוא יכול להיות עצום, אבל הוא עדיין מוגבל וקבוע. ואני, האדם, יכול לעלות, ולהגיע גבוה כל כך עד שאהיה גבוה יותר מהמלאך.

המלאך עומד ברום עולם, אבל כמו שהיה - ככה הוא נשאר. אנחנו איננו מלאכים, אבל אנחנו נולדים כשאנחנו קטנים, ואנחנו גדלים, ומשתנים, וקונים לעצמנו המון דברים חדשים - תכונות טובות ותכונות רעות, אנחנו יצורים שמשתנים כל הזמן. המלאכים אינם נולדים; אין מלאכים קטנים, המלאך לא נולד קטן, אלא נשאר בדיוק כפי שהיה. מהבחינה הזאת המלאכים הם כמו חפצים דוממים. הרמב"ם מדבר על המלאכים בהתלהבות כבעלי בינה, דעה והשגה וכך הלאה - אבל בסופו של דבר הם יצורים בלתי משתנים; קיימים, עומדים ועומדים, עם האהבה והיראה אשר ניתנו בהם מששת ימי בראשית. מלאך האהבה איננו נעשה מלאך של יראה, ויותר מזה - מלאך האהבה מקבל דרגה מסוימת, ובתוך הדרגה הזאת הוא יישאר ויעמוד לנצח נצחים.

לעומת זאת, אני, האדם, יכול להיות שאינני שר כמו מלאך, ובכל זאת אני יכול ללמוד לשיר שיר חדש. לא לחינם בספר תהילים אומר המשורר: "שיר חדש אשירה לך" [תהילים קמד, ט]. כי אדם יכול לשיר שיר חדש, אבל את המלאך אי אפשר לשמוע שר שיר חדש. יש לו שיר, שיכול להיות השיר הכי נהדר בעולם, אבל זה השיר היחיד שלו; המלאך שאומר שירה מבין היטב את השירה, אבל לא יכול לעשות וריאציות על השירה, אבל אני כאדם יכול ללמוד. האדם בתור מְהַלֵךְ, יכול ללכת למעלה, ולכן גם יכול להגיע לדרגה גבוהה יותר מאשר המלאך, אם ימשיך ללכת מספיק זמן עם מספיק מרץ בכיוון הזה, אז הוא יהיה יותר גבוה מהמלאך. במדרש מתארים שמשו רבינו מקבל את התורה, ואז הוא עומד ופוגש מלאך שממלא עולמות שלמים, ובסוף כל המלאכים נעשים כפופים למשה, "כי זה משה האיש" [שמות לב, א] - הוא עולה למעלה מכל המלאכים שברום העולם.

המלאך איננו גדל במשך הזמן ואיננו מתקדם, אלא נשאר מלאך באותה דרגה של מלאכות כפי שהיה מתחילתו. מה שאין כן האדם שהוא בבחינה של מְהַלֵךְ, ולכן יכול להתקדם ממקום למקום. הוא לא בהכרח עושה את זה ולא תמיד האדם הולך. לפעמים אנשים הולכים כמו סרטנים, ולפעמים אנשים הולכים אחורנית, אבל בכל אופן, אנחנו מהלכים.

יש לך סיפור?

*** בואי לעשות מזה מקצוע!**

יצירתית? חולמת בגדול?

השלוחה החרדית של בית הספר מעלה, מזמינה אותך ללימודי תסריטאות, צילום, עריכה, בימוי והפקה מהטובים בתעשייה. הלימודים מתקיימים יום בשבוע במשך שנתיים.

יום פתוח א' בסיוון 21.5

לפרטים והרשמה: 054-7669616

תוכנית הלימודים כוללת קורסים בבימוי, צילום וידאו, עריכה, תסריטאות, כתיבה יוצרת, תחקיר, סאונד, עיצוב פסקול ועבודה על סרטים עלילתיים וסרטים תיעודיים. בקמפוס של מעלה אולם הקרנה גדול, חדרי עריכה משוכללים וציוד צילום חדשני. הלימודים מתקיימים באווירה מתאימה, לנשים בלבד.

השלוחה החרדית

של בית הספר מעלה

רח' שבטי ישראל 20, ירושלים | maale.co.il

שלו. אבל בעצם בתפילה יש עושר מספיק, ודי לו לאדם בתפילה כדי שיוכל להלך, שיוכל לצאת ממקומו.

העניין הוא שבתפילה צריכה להיות אש, ויש כל מיני דברים שיכולים להיות סטטיים - חרץ מאש. אש כל הזמן חייבת לבעור. לא בהכרח במקום, אבל היא חייבת להתקדם. אש איננה יכולה להיות באותה נקודה באותו דבר, היא צריכה לשרוף דברים, למעלה למטה, הצידה - אבל היא חייבת להתקדם. וזו הבחינה הזאת, שמישהו מגיע לבחינה שהוא איננו יכול עוד לעמוד במקום, ויתחיל ללכת.

בן אדם יכול להגיע להילוך האנושי בכל מיני דרכים, אבל יש לזה זמן ומקום - זמן ומקום התפילה. התפילה בנויה כדי ליצור את ההילוך האנושי המספק. אם בן אדם רק מתפלל ואיננו שומר את המצוות, ההליכה הזאת איננה מוליכה אותו בסוף לשום מקום משום שהיא נעלמת בתוך חיי המציאות - לא רק בתוך המולת העולם הזה אלא אפילו בעצם המציאות של ההווה האנושית שלנו.

לא די לאדם בזה שהוא מהלך בהתכוונות שלו, ובמה שהוא רוצה להגיע אליו - אלא הוא צריך להיות במדרגה שהוא יוכל ללכת ממקום למקום, ממדרגה למדרגה. ואיך בן אדם יכול ליצור את זה בתוך עצמו? הרעיון הוא "הלך ילך ובכה", שאדם לא יחוש טוב במקום אחד, אלא ירצה להתקדם הלאה. כשבן אדם עומד במקום אחד ממילא הוא גם מרוצה מעצמו, משום שהעניין של עמידה הוא שהגעתי למקום מסוים וטוב לי שם. אם לא היה טוב לי הייתי שם; זה מה שנקרא בפיזיקה "שיווי משקל יציב" - אני לא זז יותר. אני נשאר במקום שלי ואינני מתקדם יותר. מי שלא זז הוא מי שבעצם לא חסר לו שום דבר. אם המחר הוא כמו אתמול, כמו מחרתיים, כמו שלשום, שום דבר לא חסר משום שכל המציאות נמצאת באותה מדרגה בעצמה. כדי להגיע להרגשה שמהו חסר, שיש על מה לבכות, זה על ידי זה שאני זז. ברגע שאני זז ממקום למקום אני יכול להבחין איפה הייתי, מה עשיתי, מה היה חסר לי, דווקא על ידי זה שאני משנה את המקום.

כאשר אני נמצא במדרגה נמוכה אינני יודע כמה שאני קטן. כדי לדעת כמה אני קטן וכמה אני מסכן, אני בהכרח צריך לצאת באיזשהו אופן מהמקום שלי. כדי שאדם ירגיש שמהו חסר לו, כדי שהוא יוכל לבכות על חסרונו, הוא צריך לבנות איזושהי השוואה לאנשים אחרים או לממדים אחרים. ההשוואה הזאת באה משום שבן אדם זז ומתקדם, והדבר הראשון שהתקדמות עושה זה שהיא נותנת לו פרספקטיבה על מעמדו, על מקומו, על מצבו: איפה אני נמצא, היכן אני עומד. אם בן אדם עומד זה דבר גרוע מאוד, מפני שמלאך עומד לא מתקלקל - אבל כשבן אדם עומד הוא בהכרח מתקלקל, ולכן הוא צריך ללכת כפי יכולתו.

התפילה היא "אם בחוקתי תלכו", ההליכה בדרכי ה', התחנונים, והתפילה בעצמה מספיקה כדי לתת לאדם כוח ללכת. מפעם לפעם אנשים ממציינים דברים אחרים. הם חושבים שהם יכולים להגיע לעליית הנפש באופנים אחרים: לפי נוסח אחד הוא ינשום שש נשימות קצרות ואחת ארוכה, ולפי נוסח שני ידגדג אותו בכף הרגל, ויש עוד כל מיני דברים שבאים להעלות את התודעה, כל אחד לפי העניין

"הצורה לתנ"ך הפך עבודי את התורה לתורת חיים"

בואו ללמוד מקצוע משנה חיים בהרצוג

לומדים הוראת מדעי הטבע בשילוב חוג נוסף

פסור מתשלום על קורסי החובה באנגלית

שנה ראשונה חיים ומלגות ייחודיות לזכאים

להגיע ללימודים באמצעות מערך הסעות בפריסה ארצית

תוכנית המקנה תואר בשלוש שנים, ובחינם

אפשרות לתעודות יישומיות בנוסף לתואר

הרצוג. לדעת. לחנך.

להרשמה: 074-7214487 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

חוגי הלימוד הנוספים בתואר הראשון B.Ed. והסבת אקדמאים להוראה: חינוך מיוחד | לשון עברית | אנגלית (חד חוגי) | ספרות | גיאוגרפיה | אורחות | תושבי | מתמטיקה (חד חוגי) | מדעי המחשב | מדעי הטבע | היסטוריה | לימודי אי"י | תקשורת | תנ"ך | מחשבת ישראל

נמרוד דיקדושה

האקטיביסט התרבותי שהיה הראשון לשבור את המונופול של חברות התקליטים הישראליות ולמרוד בפלייליסט של תחנות הרדיו, גילה את בורא העולם במעמקי המקלט הצפוני המוכז במלחמת לבנון השנייה. מאז, המוזיקאי והיוצר נמרוד לב ממשיך לתחזק קריירה מוסיקלית ענפה, לצד לימוד תורה מעמיק. אחרי שחזר נפעם מההופעה מול ההמונים מעל במת הפגנת הימין, הוא אופטימי יותר מתמיד לגבי עתיד החברה הישראלית

הדס צורי

קנה לי תקליטים והשמיע לי מוזיקה והחדיר בי גם אהבת הארץ וערכים. עבורי הוא דמות מעוררת השראה עד היום. כמעט בכל יום מיישהו מדבר איתי עליו, כולם זוכרים אותו כי הוא היה יפה מבפנים ומבחוץ והייתה בו עדינות נפש ואצילות”.

היית ילד. איך התמודדת עם האובדן?

”כשאדי נהרג, המכה שקיבלתי הייתה כל כך גדולה, שהמבנה הנפשי שלי פשוט נשבר. כל מה שנבנה עד אז התפורר לרסיסים. מבחינה נפשית הייתי כלי שבור עד גיל מבוגר”.

מה הכוונה 'כלי שבור'?

”זה אומר שאתה כל הזמן מרגיש מנותק, נמצא במקומות וחווה חוויות, אבל לא נוכח בהן. לא חווה שום דבר עד הסוף. היה לי קשה להתחייב ולהתחבר לעומק, הרגשתי כל הזמן בתנועה

מוזיקה קלאסית אבל פרץ לתודעה עם אלבום ראשון של מוזיקת רוק. הוא אשכנזי אך נוהג על פי פסקי ההלכה של הרב מרדכי אליהו זצ”ל, והרשימה עוד ארוכה.

את אחי אנכי מבקש

”באתי מבית תל אביבי, רחוק מיהדות”, הוא פותח. “לא ראיתי קידוש עד גיל 30. בר מצווה חגגתי בגיל 50, לאחר שכבר הייתי בתהליך של תשובה”. השבר הגדול של חייו, שבדיעבד הוביל אותו לחפש את אלוקיו, התרחש כשהיה בן 11. אחיו הגדול, אדי דוד, שהיה טייס קרב, נהרג בהתרסקות מטוסו בתחילת שנות ה-80. “אחי היה השראה גדולה בשבילי”, הוא משתף. “למרות שהיה גדול ממני ב-9 שנים, הוא טיפח אותי והשקיע בי: הוא לימד אותי לנגן בגיטרה,

כשנמרוד לב מתחיל לדבר בדברי תורה והלכה, קשה להפסיק אותו. האש של התשובה בוערת בו והוא מתלהב ונסחף. עוד לפני שהתחלנו לדבר על סיפור חייו כבר דיברנו על המהר”ל מפראג, על הגלות והגאולה, על המשיח ועל הלכות אכילת מצה בליל הסדר. הוא יושב שעות ארוכות ליד ספריית הקודש הענקית שלו ולומד מהר”ל, רבי נחמן, חסידות, קבלה והלכה.

נמרוד מצליח לשאת הפכים בתחומים רבים בחייו. הוא בא מבית רחוק ממסורת וחזר בתשובה לפני כעשור. הוא מקפיד על קלה כבחמורה ונשוי לנועה – חילונית למהדרין. הוא רואה בירושלים עיר הקודש ככור מחצבתו הפיזי והרוחני, אך מתגורר בתל אביב. הוא למד

והיא אכן מנגנת יחד איתו בקליפ שהוציאו.

"אחי הגדול עף בשמיים
עכשיו הוא כל יכול
הוא קול מספר.
במעופו חולף מעל ירושלים
העיר, האהובתו, אליה הוא כמה,
אותה הוא חולם, אותה הוא נושם,
רגע נוגע ומתרחק.
והנה בית הספר, החברים הטובים
של שנות השבעים
ניחוחות מזמן רחוק ותמים
עוד מילים, עוד שבילים
בין כל מה שהיה
לבין האגדות שמתרקמות עם השנים.
סיפורי גבורה, רישומי גדולה
מטוס מרעים באפלה
בוזה הלילה הנפלא,
זה אחי.

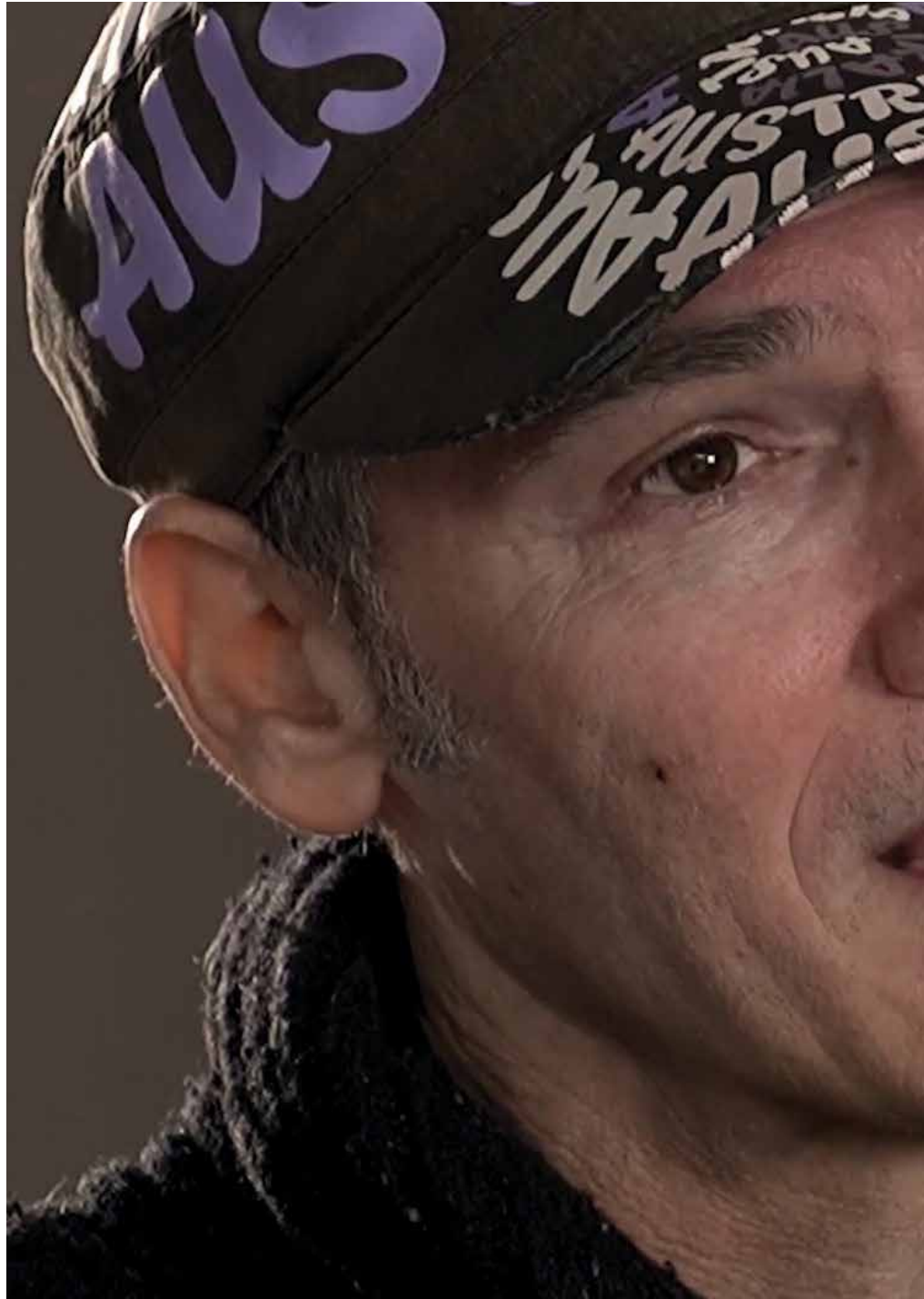
אחי פורט על מיתר בגיטרה
שקנתה לו סבתי, הוא כל כך התעקש
ללמד את עצמו לנגן בזמן שנותר לו
בחופשות, בין הטיסות, כל הזמן מתאמן
משמיע לי שירים מתקליטים ישנים
בצליל שנוגע ומתרחק.
הנה הזמן מתמתח, משייט במרחב
בין אז ועכשיו
הצבעים עודם חיים ונושמים
עוד צלילים, עוד שבילים
שנפתחו כמו חלונות ראווה
והשתבחו עם השנים.
סיפורי גבורה, רישומי גדולה
מטוס ממריא באפלה
בוזה הלילה הנפלא, זה אחי."

"זו הייתה זכות מדהימה לנגן יחד עם אמי, וזה היה מרגש", הוא נזכר. "זה גם שיר אהבה לירושלים, בה גרנו בילדותנו ובה אחי התבגר, בשכונת בית הכרם. לאחר שאדי נהרג הייתי עצוב הרבה שנים, אבל מנקודה מסוימת העצב התהפך לשמחה על כך שזכיתי להיות איתו ולקבל ממנו את כל מה שקיבלתי. כיום השמחה גדולה מהעצב, והיום אני גם יודע שהחיסרון שלו הוא זמני, רק עד תחיית המתים, וזה מרגיע אותי", הוא מחייך. "הוא נמצא יחד עם כל חללי צה"ל הקדושים שיושבים בשמים ליד כסא הכבוד - במקום הרוחני הכי גבוה והכי טוב שיש".

בדרך שלו

למרות שלמד מוזיקה קלאסית, בתיכון התחיל לב גם לכתוב שירי רוק. "זה חלק מהמורשת של אדי", הוא מסביר. "הוא היה היחיד בבית ששמע מוזיקה קלה. אחר כך גם הקמתי להקה והופענו עם מוזיקה מקורית".

האלבום הראשון שלו, 'זה כל הקסם', זכה להצלחה מטאורית. "האלבום היה מושמע, קיבלתי עליו את כל הפרסים האפשריים: נוצת הזהב, שיר השנה בכל המצעדים, תגלית השנה ואלבום פלטינה. זה היה חסר תקדים כהצלחה של אלבום ראשון. האלבום הצליח להגיע לקונצרט כל כך רחב", הוא אומר ובאותה נשימה מודה שההצלחה הייתה גם קצת גדולה עליו: "זה היה יותר מדי בשבילי כל החשיפה הזו, לא יכולתי ללכת ברחוב בתל אביב. עד היום כל חשיפה דורשת ממני מאמץ. תוך זמן קצר מאוד עזבתי את תל אביב ועברתי לגור בכפר ורדים כי רציתי שקט".

שמסמן סוג של חזרה לחיים, היה כאשר שכנה לקחה אותי ואת אחותי לחנות תקליטים וכל אחד בחר תקליט שהוא אהב. עבורי זה היה סמל של חזרה לחיים דרך המוזיקה".

המוזיקה הייתה עבורו דרך חיים. בגיל 13 הוריו קלטו שהילד שרק יושב בבית ומנגן כל היום הוא עילוי מוזיקלי, ושלחו אותו ללמוד מוזיקה בתלמה ילין. לב גדל בבית של מוזיקאים ושל מוזיקה קלאסית: אחיו הגדול, פרופסור תומר לב, הוא פסנתרן בעל שם בינלאומי שניהל במשך 3 קדנציות את האקדמיה למוזיקה באוניברסיטת תל אביב, וקיבל פרופסורה למוזיקה כבר בגיל 27. אימו נעמי היא פסנתרנית ומורה לפסנתר. ב-2013 הוציא לאור שיר שכתב על אחיו ז"ל. את העיבוד המוזיקלי שלו עשה דניאל סלומון, שאף כתב תפקיד קלאסי עבור אימו של לב

של חיפוש". כיום הוא מבין שהשכירה הזו היא שהביאה אותו אל שורשיו. "האוברדן הזה הכשיר אותי לקבל את אהבת היהדות, אהבת החוכמה ואהבת ישראל. השבר אפשר לי להתחבר למסורת של אלפי שנים ולהיות מסוגל להסתכל על כל דבר כעל חלק ממשוהו עצום, מהסיפור הגדול של עם ישראל".

"ההורים שלי אמיצים וגיבורים" הוא מעיד על ההתמודדות המשפחתית עם השכול. "אני עצמי, שהייתי ילד פעיל, שובב, חברותי וספורטיבי, עזבתי הכל והסתגרתי בבית. במשך שנה שלמה לא יצאתי מהבית, לא הלכתי לבית הספר ולא פגשתי חברים. ישבתי עם הגיטרה של אחי ועם הקסדות של האופנוע והמטוס שלו וניגנתי. גם ההורים היו עצובים וחיפשו דרך להרים את עצמם בשבילנו. לאט לאט חזרנו לתפקד. היום שאני זוכר כסימבולי, לאט

מדברים הרבה והוא היה שבור מזה שלא משמיעים את השירים החדשים שלו בתחנות הרדיו. הוא שאל אותי למה הקהל לא יודע שיש לו שירים חדשים. 'זה לא תפקיד העיתונות ליידיע את הקהל שיש לי שירים חדשים?' הוא סבור שהיה גם מימד פוליטי מסוים בנוגע ליחס אל איינשטיין בשנים המאוחרות של יצירתו. "איך אתה מרשה לעצמך, כמי שהוא בעלים או מנהל של תחנת רדיו, לעמוד בין ענק תרבות ישראלית כמו אריק לבין הקהל שלו? מי שמך?" הוא תוהה בצער. "עד היום זה מנחה אותי בעשיה שלי, כי מגיע לכולם שוויון הזדמנויות. אין יהודי טוב מאחור! זה לא קיים".

כיום הוא ממשיך ליצור מוזיקה, הוא גם מפיץ ומעבד מוזיקלי, ועוסק בפרויקטים שונים הקשורים למוזיקה וחברה. לב היה חבר מליאת רשות השידור כארבע שנים עד פירוק הרשות וחבר מנהל של התזמורת הסימפונית ירושלים.

יוצא לאור

ההתקרבות ליהדות התחילה אצלו רק לקראת גיל 40, בעקבות מלחמת לבנון השנייה שפרצה כאשר גר בצפון הארץ. "הייתי שם, קרוב לגבול, ושהינו בממ"דים במשך 33 יום. זה היה קשה, הרבה אנשים עזבו, אבל אני נשארתי כי היה צריך לעזור לזקנים ותינוקות שישבו במקלטים בנהריה. היה לנו חיבור עם מיליונרים בעולם שתרמו כסף כדי שנעזור לאזרחים. עשינו ככל יכולתנו כי אוולת היד של הממשלה הייתה גדולה. אחרי המלחמה, שהייתה קשה, הרגשתי שאני צריך תשובות. זו הייתה טראומה: ראינו חידלון שלטוני, ערי הצפון נהפכו לערי רפאים, וזה היה מבהיל ומבלבל".

נמרוד התחיל לתהות על שורשיו היהודיים ועל כור מחצבתו. "שאלתי את עצמי: מה זה היהודים האלה, מה היא היהדות? ידעתי על תרבות המערב המון, הייתי מלומד בדתות אחרות, אבל על היהדות לא ידעתי כלום! זה היה נראה לי משהו ששייך לעבר ודווקא משם נדלק לי אור, כי הבנתי שאם יש משהו שאני לא יודע עליו כלום, סימן שדווקא בו יש משהו בשבילי".

איך עד גיל 40 לא נפגשת באוצרות היהודיים?

"כנראה שזה היה אוצר שה' שמר בשבילי לזמן הכי מתאים", הוא אומר. מכיוון שלא ידע דבר על היהדות הוא פנה לשאול באינטרנט שהיה אז בחיתוליו: "פתחתי את האינטרנט ואמרתי לעצמי שמה שיעלה - אני קורא. פתחתי את האינטרנט והתחלתי לחפש. עלו לי צילומים של

למה היה לך קשה עם הפרסום וההכרה?

"הרגשתי שאני מרמה. מי אני שיהיה לי פתחון פה מול קהלים כאלה גדולים? אז עוד לא גיליתי את האמונה בה' בשביל לשאול מה השליחות שלי ולא הרגשתי שמה שאני חושב ואומר מצדיק כזו תשומת לב ציבורית". בכפר ורדים היה לו שקט, אולפן גדול והרכב של נגנים. "חורף מליצור מוזיקה, נכנסנו גם לאקטיבזום למען תרבות עצמאית. הייתי הצלחה גדולה של עולם המוזיקה אבל אז נהייתי באג במערכת", הוא צוחק. "התחלתי לעשות פעולות למען הכלל ממקום של אקטיבזום תרבותי למען יצירה עצמאית. שאפנו לשחרר את האמנים מהשעבוד לחברות התקליטים שכבלו אותם בחוזים דרקוניים. הצלחנו לפרק את המונופול והבאנו לכך שיהיו גם יוצרים עצמאיים ותרבות עצמאית".

לאחר ההצלחה בארץ הוא עבר עם חבריו לפעול גם בחו"ל: "היינו הראשונים שנתנו אלבומים להורדה חופשית למרות שהתעשייה התנגדה לזה. היינו מדברים בכנסים בינלאומיים כי היינו חלוצי הדיגיטל של מה שנקרא 'תרבות חופשית'. הייתי האמן הרווחי הראשון בעולם שקיבל שחרור מחוזה בחברת תקליטים. אחריי באו אחרים".

המקום הזה הוא נכנס גם לאקטיבזום פוליטי: "תמיד אלה שמחזיקים בכוח לא שמחים לשחרר אותו, אבל אחר כך הם מגלים שהשחרור טוב גם עבורם. גם בפוליטיקה ראיתי עיוותים, עוול ורשיפת מוח, ממש כמו ברשימת השירים של הפלייליסט בתחנות הרדיו". הוא מסביר שאת הפלייליסט הוא רואה כצנזורה: "שיר שלא עבר את הוועדה לא מקבל הכרה ולא מגיע לקהל. זה עוול כלפי המון יוצרים".

לב מספר שהייתה לו הזכות להיות קרוב לאריק איינשטיין ז"ל. "היינו

כרמי אור הגנון - מתחם וילות יוקרתי

חופשת קיץ

במחיר מצויק

סוויטות מפוארות | סלון ענק בכל וילה | בריכות מקורות
מטבחים מאובזרים | שולחנות משחק | נדנדות | גריל גז
בתי כנסת ומקואות קרובים | 5 דק' מהרשב"י | נוף עוצר נשימה

מחיר מוזל במיוחד לחופשה לפני בין הזמנים

רק 2500 ש"ח* ללילה לכל הוילה!

וילה מרלו ל- 40 איש • וילה שיראז ל- 25 איש • וילה קברנה ל- 21 איש

הזמינו לכם חופשה << 050-4141-333 CARMEL.CO.IL

ספרים ישנים הכתובים בכתב רש"י, והראשון שבהם היה הספר 'גינת אגוז' לרבי יוסף ג'קטיליה". מדובר בספר שעוסק בשמות השם, בחישובים מתמטיים וגימטריית, הוכחות אלוקות מתוך שמותיו של הבורא. "עבורי זה היה משהו מדהים. לימדתי את עצמי לקרוא כתב רש"י והתחלתי להתעמק בספר הזה. נדהמתי מכמה הדברים מתמטיים ומדוייקים. בספר הוא מנבא דברים שאי אפשר להסביר. מי שקורא ויש לו היגיון בריא, מבין מיד שיש אלוקות כי זה לא יכול להיות במקרה".

מתי התחלת גם לשמור מצוות?

"הרגשתי שאני נוגע בדברים כל כך עמוקים ומשמעותיים ולכן אני חייב לכבד אותם. ניגשתי לאדם הדתי היחיד שהכרתי, הרב עמיחי מרינובסקי מבית חב"ד בכפר ורדים, שהוא איש מדהים וחבר טוב עד היום, ושאלתי אותו: 'עמיחי, מה אדם צריך כדי להיות יהודי? יש איזו ערכה?'. הוא צחק והביא לי טלית, תפילין וסידור. התחלתי להניח תפילין, אבל לא ממקום של אמונה אלא כדי לכבד את מה שאני לומד". מתוך אותו כבוד, הוא גם התחיל לשמור שבת: "אני אוטודיקט, למדתי הכל לבד, אז עשיתי מה שהבנתי מתוך לימוד הלכות שבת. בשבת הראשונה פחדתי לפתוח ולסגור את החלון כי לא ידעתי אם זה מלאכת בונה. בשבתות הראשונות פשוט לא עשיתי כלום כי לא ידעתי מה מותר ומה אסור", הוא צוחק. מאז הוא הלך והתחזק. בשנים האחרונות הוא משתדל ללמוד בכל זמן פנוי שיש לו, קורא בתורה בבית הכנסת ומהדר בשמירת המצוות.

אתה נשוי לנועה שאיננה שומרת מצוות. איך זה מסתדר?

"אשתי לא דתיה אבל הבית שומר שבת, בית דתי. בעיניי זו גדולה מצידה. היא עושה הכל מרצון ולא כי אני ביקשתי, אלא כי היא בוחרת לתמוך". הם הכירו כשנמרוד היה בתחילת הדרך, 'דתי לייט' כהגדרתו. "היום אני חי באורח חיים חרדי, אז אני לא יודע אם זה מה שהיא חשבה שיקרה... בכל אופן, אחרי שבועיים של היכרות כבר הצעתי לה נישואין והסכמנו שנתחתן, למרות שעברה שנה עד שזה קרה בפועל. בעיניי, כשיש אהבה ורצון טוב - הכל עובד", הוא אומר. "זה מה שאני אומר גם על המחלוקת שיש היום בעם ישראל: צריך לעשות הכל באהבה כי כשזה נעשה כך זה פורה ויש רווח אמיתי.

כשעושים זאת באופן לעומתי - כולם מפסידים". ילדים עוד אין להם, אבל "דבר בעיתו מה טוב", הוא אומר. "אנחנו תל אביבים, ולתל אביבים הכל לוקח זמן. אשתי מקבלת אותי ואוהבת אותי ולי ניתנה הזכות לראות הכל מלמעלה ולאחד בין הלכבות".

איך אתה רואה את המחלוקת שבין דתיים לחילונים?

"היום המחלוקת היא על מקומה של היהדות במדינה היהודית, על ציבוריות שמבוססת על היהדות. השמאל החילוני שאני בא ממנו, כיבד יהדות. היום

יום הששי

בלימודי התואר השני
במכללה האקדמית הרצוג

הצטרפו לתוכנית ייחודית המתקיימת בימי ששי
בלימודי התואר השני במקצועות היהדות

תנ"ך ופרשנותו | תושב"ע | מחשבת ישראל

טובי המרצים
בתחום

למידה היברידית
שבוע מהבית ושבוע מהקמפוס

מלגות והחזר שכ"ל
לזכאים

חדש! תואר שני בשנה אחת

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 074-7214487 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

הלימודים מתקיימים בשלושה סמסטרים

אחי היה השראה גדולה בשבילי. אדי דוד לב ז"ל

זה אחרת ועל זה המחלוקת. אין שום עניין להכריח מישהו להיות דתי אלא שמדינת ישראל תהיה יהודית במהותה והגדרתה, כמו שהיא אמורה להיות. אם היא תהיה עוד מדינה ככל העמים - היא תיעלם. כאלה יש מספיק. ישראל היא מדינת היהודים, וכשאנחנו לא נמצאים בה אנחנו נרדפים ומוכים. אין לנו מקום אחר ואי אפשר לברוח למדינות הגויים, כי הם לא יגנו עלינו ותמיד ירדפו אותנו בשלב כזה או אחר".

בעצרת הגדולה של הימין שהתקיימה בירושלים אחרי יום העצמאות, הופיע לב במופע שסגר את העצרת. "זה היה מרגש. הופעתי הרבה בימי חיי, אבל מעולם לא הופעתי במעמד כל כך גדול, לא ראיתי מעודי כך הרבה אנשים במקום אחד. כמות האנשים והאור שעלה מהם הרגישו לי כמו המעמד של שישים ריבוא מול הר סיני, אבל בבירתנו הנצחית ירושלים, זה משהו שאי אפשר להסביר בכלל. כולם שרו ביחד וזה היה מופלא ממש. הרגשתי טוב על הבמה, הרגשתי שם בבית ושאני אחד עם כולם. המבוכה שיש לי בדרך כלל בהופעות פשוט נעלמה. היה איזה רגע שהפסקתי לשיר והקשבתי לקהל, הם שרו יחד וברגע הזה נפתחו שערי שמים! ממש שמעתי את הפתיחה של שערי השמים וידעתי שהקב"ה מקבל את תפילותינו".

מה הולך להיות עם הטלטלה בחברה הישראלית?

"הולך להיות טוב מטוב", הוא נשאר אופטימי. "הכל כתוב בספרים. יש לנו נביאים גדולים שכתבו לפני אלפי שנים מה יהיה כיום, גם עם מערכת המשפט והמחלוקת הציבורית, הכל כתוב. מתוך המחלוקת הזו אנחנו נתחזק ונבריא, אנחנו מתנקים עכשיו מאלפי שנות גלות". הוא מצטט את הרב קוק ואומר "קודם כל נבנה הגוף ואחר כך נכנסת הרוח. כעת זה הזמן שהרוח נכנסת והיא חזקה ואיתנה, כי גם הגוף איתן. יש לנו את הרוח הכי חזקה בעולם, ונעבור גם את המשבר הזה ברגע שנתאחד באהבת ישראל".

הוא מודע לכך שאת המחלוקת יש מי שדואג ללבות ולייצר: "הם מבהילים את אחינו הטובים מפני כפייה דתית, אבל אין להם מה להיבהל מכיוון שכל המהלך הוא כדי לחזק את ישראל, על מנת שתהיה כאן מדינה הוגנת ושוויונית, מדינה שיכולה לפעול ולעשות דברים ולא כל הזמן לריב עם עצמה. במדינה דמוקרטית ושוויונית באמת, כל המגזרים מקבלים שוויון הזדמנויות וזכאים למערכת משפט מתוקנת. ברגע שנעבור את התבהלה, שהיא לא אמיתית, נתחיל תיקון חשוב וגדול וכלל ישראל יצא מרווח. עם ישראל הוא גוף אחד, וזה הסוד שלנו. אנחנו מתקבצים כעת מארבע כנפות הארץ ונוכה בע"ה לתחיית עם ישראל בארצו, נוכה לבנות חברה מתוקנת מתוך עולם חסד יבנה. וכשיהיה טוב פה, יהיה טוב בכל העולם". ■

על חומת ירושלים

(ייעוהו ס"ה, ו)

בוקר של תנ"ך לרגל פתיחת ספר ישעיהו

ערב יום ירושלים - יום חמישי כ"ז אייר 18.5.23 | היכל שלמה, המלך גורג' 58 ירושלים

9:00 התכנסות - קפה ומאפה

9:30 פתיחה

עיר ישעיהו

על ירושלים בנבואת ישעיהו, מצור נחמות ותקוות ד"ר הלל מאלי

10:30 הפסקה

10:40 מושב: דברו על לב ירושלים

עת לדתה של ירושלים של מעלה

הרב ד"ר בני לאו

ירושלים בשיר השירים: מקדש מלך עיר מלוכה ד"ר מירי שליטל

11:30 סיכום

הגבול עובר בירושלים

מהתנ"ך אל הפלמ"ח - בהדרכת אורן ספיר

עלות הסיור 30 ₪

סיור מיוחד

11:45 - 13:45

לפרטים ולהרשמה
סרקו את הקוד

או היכנסו לאתר: events.herzog.ac.il

איך בכלל אפשר לבחור להימשך?

"ככל שתדמיני את השוקולד לפרטי פרטים, דמיני את הריחות, את המרקם... כשתגיעי לרגע האמת ותראי את השוקולד, אז כח המשיכה יקשור אותך אליו כי כח הדמיון משפיע בהכרח על עוצמת כח המשיכה והכיוון שלה. ככל שתשתמשי יותר בכח הדמיון, אז הוא יפעיל את כח המשיכה. כח הדמיון הוא כח שאפשר לשלוט בו ושם בעצם נעשית העבודה.

"אבל איך הדמיון קשור לתמיר? מה אני אמורה לדמיין שהוא מישהו אחר?" שאלה

"תפקיד הדמיון הוא לפרוץ את גבולות המציאות העכשווית. הוא עוזר לנו למצוא פתרונות והוא נותן לנו טעימה של עונג ממה שאנחנו יכולים לקבל ממה שאנחנו מדמינים. אם את נותנת לכח הדמיון לשלוט בך בלי הכוונה, כלומר: נותנת דרור למחשבות שעולות בך על החבר הראשון שלך, ברור שזה משאיר אותך נתונה לשליטתם של המחשבות. זה בדיוק מה שגורם לך להרגיש היום עד כדי כך שאת לא נמשכת לתמיר ואולי אפילו אתם לא מתאימים.

"איך אני יכולה לפתור את הקושי הזה?" שאלה

"כשתצליחי לנהל את כח הדמיון שלך תוכלי לשלוט בכח המשיכה שלך ואין שום דרך אחרת. כח הדמיון הוא כמו פעולת הנהיגה. וכוח המשיכה זה המנוע, אם תלמדי ללחוץ נכון על הדוושות ולסובב את ההגה למקומות הנכונים אז תצליחי לכוון את כח המשיכה שלך והוא יקח אותך למקום הנכון עבורך"

"אני רוצה להישאר קשובה ומחוברת

אחרת אני מרגישה שאני מתנתקת מעצמי זו בעצם המשיכה הטבעית שלי". "זה נכון שיש משיכה ראשונית שניזונה מהרבה דברים כולל ניסיונות עבר, ספרים שקראת, סדרות שראית וכל מיני דברים שהזינו וחיצקו את המשיכה הראשונית שלך... אבל המטרה היא להעביר אליך את המושכות של כח הדמיון וממילא כח המשיכה ילך אחרי המשיכה הראשונית והטבעית שיש לך. כשאת מדמינת את חבר שלך לשעבר, את בעצם מאירה עליו עם פנס אחד שמדוייק למקומות המענגים שנשארו לך בנפש ומנגד כשה מול תמיר, האורות דולקים במלואם ואז את נחשפת לכל הפגמים. על כן, הדרך הנכונה היא להדליק פנס ולבחור להאיר את הטוב שבתמיר וכך את זו שבחרת לאן ולמה את רוצה להתחבר ומתוך זה יוצר קשר אמיתי.

"תקשיבי, תמיד כל כך חכם, מוצלח ומבריק. אני הרבה פעמים יושבת וחושבת עם עצמי: אנחנו שותפים כל כך טובים, יש לנו תקשורת מעולה, אנחנו הורים טובים, אני יכולה לשתף אותו בכל דבר, אבל יש לי בעיה אחת שהיא מאוד קריטית ולפעמים גורמת לי לחשוב שאולי עשיתי טעות שהתחתנתי איתו" אמרה דפנה "מה הטעות?" שאלתי

"אני מרגישה שאני לא נמשכת אליו. אנחנו כל כך פתוחים ואני אפילו אמרתי לו את זה והוא אמר לי שהוא מקווה שיום אחד זה ישתנה. גם אני קיוויתי שיום אחד זה פשוט ישתנה, אבל זה לא קרה וכבר עברו 20 שנה. לא מגיע לי ולא מגיע לו לחיות בזוגיות כזו" דפנה החלה להזיל דמעות

"איך את יודעת שאת לא נמשכת אליו? היה פעם מישהו נמשכת אליו יותר שאת יכולה להשוות?" שאלתי "כן, תמיד כאשר אני נזכרת בחבר הראשון שלי, אני זוכרת איך הוא היה מסתכל עלי, איך אני הרגשתי כשהוא לצדי, אבל איך בכלל איך בכלל אפשר לבחור להימשך?"

"אחד מיסודות הבריאה שלנו זה שהקב"ה נתן רק לאדם את יכולת הבחירה. יש אנשים שצריכים לעבוד על זה קשה יותר ויש כאלה שפחות, אבל בכל מקרה נדרש רצון אמיתי ומסירות נפש על מנת להצליח לבחור להמשך. על מנת שנוכל להבין את זה, את צריכה להכיר 2 כוחות חשובים ומשמעותיים בנפש שלקוחים מתוך עולם הקבלה והחסידות:

מושג אחד: **כח המשיכה** (על פי חסידות נקרא כח המתאוה).

מושג שני: **כח הדמיון** (בחסידות נקרא ציור התאוה)

כח המשיכה, הוא כח עוצמתי שיש לו שאיפה מובנית להתקשרות. מצד אחד הוא יכול לייצר אחדות ומצד שני יכול לייצר פירוד תלוי לאן יופנה הכוח הזה"

"כח הדמיון, הדימיון מעורר את כוח התענוג בנפש. כוח הדימיון בעצם הוא כמו חוליה שמקשרת ונותנת כיוון ועוצמה לכוח המשיכה. ניתן לראות זאת בעוד זירות בחיינו, לדוגמא: נניח שיש מאכל כלשהו שאת מאוד נמשכת אליו והוא לא בריא לך, נניח..."

"שוקולד" אמרה בחיך

חנה דיין: טיפול זוגי ופרטני במשברי החיים ברוח הפסיכולוגיה היהודית

קליניקה פרטית במרכז • מטפלת ומיעצת גם בזום • מייל: hanna.tipul@gmail.com

טלפון: 054-4480705 • לכל המאמרים: www.hannad.co.il

בהשראת ההרצאה המרתקת של ד"ר יחיאל הררי

שדר: תבין! למד! למד! הסבר! הפך! הדבין! הוטן! קבע! חבטתא! פתח! שער! וגם את!

הקעקוע שגרם לי הרהורי תשובה

איתי אסמן

לאט הוא קרב אותם לתורה, עד שהם התחילו לקבל עליהם עול מצוות, ולאחר מכן מצאו לעצמם עבודה מסודרת כדי להתפרנס. יש לא מעט רבנים במגזר החרדי-ספרדי שנוקטים בגישה הזו של החזרה בתשובה, הם יודעים שקיים במדינת ישראל ציבור מסורתי רחב שאוהב את התורה ומכבד תלמידי חכמים, אלא שהוא לא מכיר לגמרי את המצוות, אז אותם רבנים מגיעים לשכונה ולאזור שאותם מסורתיים גרים ומארגנים להם שיעורי תורה. השיעורים האלו הם מאוד אקטואליים לחיים, מלווים בהרבה סיפורים ודוגמאות מחיי היום יום, וכשבעל תשובה מספר אותם, זה עוד יותר נותן כוח. כי אם שחקן כדורגל שאוהב את החיים חוזר בתשובה ומצא בתורה מתיקות, אז גם אותם נערים שאוהבים כדורגל יכולים לעשות זאת. בשיעורים האלו יש גם אווירה טובה וגם כיבוד שמנעים אותה.

מה שבעיקר יש בשיעורים האלו, זה אמון גדול באותם מסורתיים, שהם יכולים לקיים תורה ומצוות באופן מלא, וגם שיכולים לצמוח משם תלמידי חכמים, וכבר אמרו חז"ל "הזהרו בבני עניים, שמהם תצא תורה". אנחנו רגילים לתפיסה רדיקלית בה צריך 'להחזיר בתשובה' רק את מי שהכי רחוק, אבל זה לא נכון - יש לקרב גם (ואולי אפילו ראשית לכל) את מי שמכבד את התורה. כשאני הולך למילואים אני שואל את המסורתיים בנימוס אם הם

הניחו תפילין, ואז או שהם מבקשים את התפילין שלי להניח, או שהם מבקשים שאזכיר להם לפני השקיעה. כמעט אף פעם לא נתקלתי בפרצוף זועף כשהזכרתי למסורתי על התפילין, תמיד חיוך, זה בשבילו כמו "כבר אכלת ארוחת בוקר?", הדבר הכי טבעי שיש, קישור לבורא עולם. אז נכון, לפעמים יש רוח שטות שגורמת חלילה לעשות כתובת קעקע, או חלילה לחלל שבת, אבל ככל שנארגן שיעורי תורה מעניינים, עם כיבוד ודוגמאות אקטואליות, כך נזכה בעזרת ה' לקרב את ישראל לאביהם שבשמיים.

לאחרונה הייתי במסעדה מאוד מעניינת, היא לא הייתה מעניינת בגלל האוכל שבה אלא בגלל ששמתי לב שרבים מהמלצרים שם חובשים כיפה שחורה ויש עליהם קעקועים. בהתחלה חשבתי שבגלל שלמסעדה יש כשרות גבוהה והיא רוצה למשוך אליה דתיים וחרדים, הם מחייבים את המלצרים לחבוש כיפה, אבל ראיתי שיש לחלקם יש גם ציציות. המראה הזה מאוד ריגש אותי, כי הוא זעק שהבנאדם שעומד מולי הוא בעל תשובה, אבל לא סתם בעל תשובה, כזה שיש עליו 'סימן'. יש גישה שרווחת, שאדם צריך להיות או הכי דתי שיש או הכי חילוני שיש. אדם שיש עליו 'סימן', מאוד קשה לו לחזור בתשובה - הוא אומר "זהו, זה מי שאני". הקעקוע נצרב בגוף, מהווה סימן היכר, אדם החליט לצרוב על גופו כתובת קעקע, זה במילים אחרות "דתי אני לא אהיה" (בוודאי שלא חרדי), ופתאום הדבר הזה היכה בי. היכולת לשים ציציות וכיפה שחורה, יחד עם הקעקוע, יש בה סוג של תשובה חדשה-ישנה, שלדעתי כדאי שנאמץ אותה.

מזכרת עוון או מזכרת תשובה? (באיור המצולם)

לאחר שסיימתי את הארוחה ניגשתי לאחד הבחורים, ואמרתי לו שמאוד התרגשתי לראות שהוא חוזר בתשובה עם קעקוע כזה גדול עליו. הוא הודה לי על הפירגון ואמר לי במבוכה שהוא רוצה להסיר את הקעקוע, אמרתי לו שאני מבין את הרצון שלו והוספתי שלפי ההלכה הוא אינו חייב להסיר אותו כי האיסור הוא על העשייה ולא על כך שהקעקוע בשרו. אמנם הפוסקים הוסיפו שמי שיכול מומלץ להוריד כדי שלא תהיה עליו "מזכרת עוון". אבל לראות אדם עם קעקוע וכיפה שחורה זו "מזכרת תשובה" בשבילי, וגם לכל מי שרואה אותו. יש כאן אמירה "תמיד אפשר לחזור בתשובה, גם אם סומנת" (אינני פוסק ואין כאן הדרכה ציבורית). ביקשתי ממנו אישור לפרסם את התמונה שלו, בשביל המאמר שאכתוב עליו - והוא הסכים. שאלתי אותו למה יש במסעדה הזו כל כך הרבה מלצרים עם קעקועים וכיפה שחורה, הוא אמר לי שהם היו כמה נערים שלא התנהגו כל כך יפה, ויום אחד התחילו להגיע לשיעורים של הרב שניר גואטה, ולאט

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן למדרשת שושנת אביב בתל אביב. יעל 050-818-8387

asmanitai@gmail.com

052-5665005 לשלוח הודעה ל-052-5665005

050-818-8387 יעל

את הבריות
ואת הקרבן לתורה!
צעירים בגילאי 16-22?
בואו לקחת חלק!
לפרטים: 058-430-9049
חפשו אותנו בגוגל "צעירי ראשיהודי"

לקראת הוצאת ספר חדש
בנושא **האמונה**
"פסיכולוגיה של מעלה" חלק ב'
דרושה תרומה / הנצחה / הקדשה
לפרטים: 054-7261502 עדי

הרב יוסף יצחק גליקובסון

התוועדות

התוועדות

גלגולה של אהבה

הפקיד הרוסי לא הבין מה קורה במשרד שלו < הבחור שסולק מהישיבה מצא את מקומו בזכות הארת פנים אגבית < אדם חי שבעים-שמונים שנה, למה? < ואיזה סוג חיים יש לכם, של כבשים, שוורים או תאומים?

כולנו עדיין מוארים באורו של ל"ג בעומר, בדיבוק החברים של רבי שמעון וחבריו, וזה מזכיר לי סיפור מדהים.

רבי גדליה מזוויהל שהה בזמנו בגלות במחנה עבודה קומוניסטי בסיביר. אפשר רק לנסות לדמיין את הקשיים הגשמיים והרוחניים שהיו מנת חלקם של היהודים שם. קור, רעב, עבודת פרך, ונסיונות קשים בשמירה על התורה והמצוות.

ביום בהיר אחד, יום שבת קודש, הוא נקרא לפתע אל המשרד. הפקיד מביט בו במבט סמכותי ומבשר לו בקול צונן שהוא חופשי לנפשו, ועליו לאסוף את חפציו ולעזוב את המחנה. הרבי לא הספיק להתאושש מהבשורה הטובה, והפקיד כבר מגיש לו את מסמכי השחרור כדי שיחתום עליהם...

לחתום? ביום שבת קודש?! מצד שני, זה פיקוח נפש של ממש. מול פקידות מרושעת שכזו, אולי אם הרבי ידחה את השחרור בכמה שעות לא יתירו לו שוב לצאת לחירות...

הרבי החליט לא לחתום. הוא האמין שה' שהיה בעזרו עד עתה ימשיך לסייע לו, עד לחירותו.

באותו זמן עמד לצד הרבי במשרד יהודי נוסף, מבוגר וחולני, שגם הוא התבשר כעת על שחרורו. אך כשראה שהרבי החליט שלא לחלל את השבת, מיאן גם הוא לחתום על מסמכי השחרור שלו.

עכשיו התהפכו היוצרות. הרבי, כאוהב ישראל, לא היה מוכן לכך. הוא אמר לפקיד שהוא מתנדב לחתום עבור היהודי המבוגר מחשש פיקוח נפש, שהרי במצבו הנוכחי מי יודע אם יוכל להחזיק עוד מעמד בסכנות המרחפות במחנה. "בשביל עצמי - לא אחלל שבת" אמר הרבי, "אבל למען רווחתו והצלתו של יהודי אחר אני מוכן ומזומן!"

הפקיד התבלבל לגמרי. אף פעם לא ראה מחזה כזה. הרבי לא מסכים בשום פנים ואופן לחלל את השבת עבור שחרורו שלו - גם אם המעשה הנאצל הזה ידרוש ממנו להישאר בערבות סיביר למשך זמן בלתי ידוע - ובה-בעת הוא מוכן לחתום עבור הצלתו של יהודי אחר... לאחר שהתעשת, החליט הפקיד לחתום בעצמו עבור שניהם גם יחד, וליהודים היתה אורחה...

הבעל שם טוב אמר: נשמה של יהודי יורדת מן השמים אל העולם הזה, מתלבשת בגוף וחיה חיים שלמים - שבעים-שמונים שנה - רק בשביל לעשות טובה אחת ליהודי, בגשמיות או ברוחניות.

דוידסון

ישעיריבו

תאריך 2023

1.6	30.5	22.5	21.5	15.5
אמפי ג'יננה	זאפה פארק הירקון	CANADA MONTREAL	MARYLAND BALTIMORE	זאפה אמפי שוני

ברינת הסולטן ירושלים

עידן רייכל

29.6

WWW.ISHAYRIBO.COM

קרב אליו 25

את

אנחנו

רואה

רואים

מכללה ירושלים

אותך

יום פתוח

כ"ג אייר 14.5

תואר ראשון בחוגים:

מדעי המחשב

לשון

חינוך מיוחד

גיל הרך

אנגלית

תנ"ך ומחשבת ישראל

מתמטיקה

משאבי למידה

מוזיקה

מדעי הטבע

• מעונות סטודנטים שנה א' חנים •

מסלול מהיר לתואר שני ב 4.5 שנים

לפרטים ולהרשמה: 053-8254356

rishum-jer@michlalah.edu | 02-6750724/918

מכללה ירושלים, רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים

אתם שומעים? חיים שלמים בשביל טובה אחת ליהודי!

אדם נולד, גדל ומתחנך, מקים משפחה ומקים עסק לפרנסתו, לומד תורה ומקיים מצוות, מחתן ילדים ורואה ברוך השם בנים ובני בנים - ובא הבעל שם טוב ואומר: תכלית הכל היא לעשות למען יהודי אחר.

כשחיים בגישה כזו, בכלל לא צריך לדבר על הצורך להימנע חלילה מפגיעה ביהודי אחר. הרי לא ייתכן שאחים יפגעו זה בזה. בתלמוד הירושלמי נמשל עם ישראל לגוף אחד בעל אברים רבים. וכתוב שם, במין תיאור דמיוני שכזה: אם אדם חותך בידו בשר ובטעות יד ימין הכתה בסכין על יד שמאל, וכי יד שמאל תחזור ותנקום ביד ימין? ! וכי הלב יכול לומר שהוא לא מסתדר עם הכבד, ומהיום והלאה הוא לא מזרים לו דם?

עם ישראל הוא עם אחד, גוף אחד בעל אברים שונים המשלימים ומשפיעים זה על זה. "כולנו בני איש אחד נחנו". והרי כך מסתיים הפסוק "ואהבת לרעך כמוך" - "אני ה'", כי באמת אהבת כל אחד מישראל לחברו היא בגלל ששניהם הם "בנים אתם לה' אלוהיכם".

הרבי מרוז'ין פירש את הפסוק "אם תטיב - שאת, ואם לא תטיב - לפתח חטאת רובין", כך: אם תטיב את הפנימיות שלך, תוכל לשאת, לסבול ולהתחבר עם כל הסובבים אותך, כי האדם הטוב רואה ומבחין בטוב שבאחרים וזולתו, והם משיבים לו כגמולו, וחוזר חלילה. ואם לא תטיב את עצמך - תראה את החטא והרע רובצים בכל מקום. בכל עניין ובכל זמן תבחין בשלילה ובחסרונות המצויים שם. ומה אתם חושבים, איך יתייחסו הבריות לאדם כזה?

זכורני שפעם אחת, בזמן לימודי בישיבה, יצאתי לכמה דקות מבית המדרש. הייתי במצב רוח טוב, מן הסתם כי מישוהו זרק לי מילה טובה ומעודדת, וראיתי שנכנס לשטח הישיבה בחור משיבה אחרת, גורר מזוודה. הכרתי את שמו ושאלתי אותו בחיך: "יוסף מה נשמע? אנחנו הולכים לזכות כך כחבר בבית המדרש?" הבחור היה מעט נבוך. הוא ענה "כן" בלחש, והמשיך: "זרקו אותי מהישיבה הקודמת, ועכשיו אני פה...".

עזרתי לו לקחת את המזוודה לחדר, נכנסנו יחד לבית המדרש, וזהו המשכתי בלימודי ושכחתי מכל העניין.

הבחור הזה, שלא הצליח להסתדר בישיבה הקודמת ונשלח ממנה שלא על מנת לחזור, הצליח מאוד בישיבה שלנו. נכון, הוא לא הפך לגדול הדור, אבל כיום הוא איש עסקים ירא שמים, הקובע עיתים לתורה ומגדל משפחה לתפארת.

שנים לאחר מכן פגשתי אותו, והוא אמר לי שאני הכנסתי אותו לישיבה ברגל ימין. קיבלתי אותו בחיך ועזרתי לו לגרום את המזוודה לחדר, אחר כך הוא השתלב במסגרת ומצא חברותא טובה, היה לו נוח בחברה והוא צמח והתעלה בתורה ויראת שמים. ואני, למה עשיתי זאת? בגלל שמישהו - שעד היום איני יודע מיהו - אמר לי מילה טובה, הכניס אותי למצב רוח טוב, וכך אני המשכתי את הגלגל החיובי הזה כלפי אותו בחור, ואת המנגינה הזו כבר אי אפשר לעצור.

אחד הנוראים שבסיפורי התורה מופיע מיד בתחילתה. קין הורג את אחיו הבל, וכאשר ה' שואל אותו היכן אחיו הוא מיתמם ועונה בהצטדקות: "השומר אחי אנכי?", וכי הוא תחת אחריותי? האם עלי לדאוג לרווחתו ולטובתו?

הצד ההפוך של הסיפור מתרחש שנים לאחר מכן. יוסף הצדיק, שלא היה לו אח אחד אלא שנים עשר, ועוד בשעה שאלו התנכרו אליו וזלזלו בו, מה ביקש? מה היתה משאלת לבו? "את אחי אנכי מבקש". את האחווה.

האר"י הקדוש תיקן שבכל יום לפני תפילת שחרית כל יהודי יקבל על עצמו ויאמר בפה מלא: "הריני מקבל עלי מצוות עשה של ואהבת לרעך כמוך".

למה דווקא לפני התפילה? כי אין לקב"ה, אבינו שבשמים, נחת רוח גדולה יותר מאשר כשהוא רואה שילדיו מכבדים, אוהבים ומעריכים זה את זה. והרי האושר הגדול ביותר של הורים הוא כשהם נוכחים לדעת שילדיהם מסתדרים ביניהם, אוהבים, מפרגנים ומסייעים זה לזה בסדר פנים יפות. ולכן, לפני שאדם עומד לבקש על צרכיו מה' יתברך, הוא מצהיר כי הוא אוהב כל אחד מישראל, יהיה מי שיהיה, ומתוך השמחה הגדולה שהוא גורם למעלה, גם התפילה שלו מתקבלת בחן ובחסד וברחמים.

ההדרכה שאנו מקבלים מימי ספירת העומר, לנהוג כבוד זה בזה - ולא רק בהתנהגות מעשית, אלא לחיות ממש מתוך תחושת כבוד אמיתית - נוגעת במישרין בחיי הנישואין.

ה'שם משמאל' מסוכז'וב, בנו של האבני נור', אומר שאת מערכת היחסים בין בני אדם ניתן לחלק לשלושה סוגים: כבשים, שוורים ותאומים.

מהם לצמוח מעבר למרחב האישי שלו ולהגיע אל היסוד השלישי - "יבוא השלישי ויכריע ביניהם" - הרוחני המקיף על שניהם יחד והם כלולים בו.

בחודש ניסן אנחנו הולכים אחרי ה' כמו כבשה צייתנית הנענית לקריאת הרועה המוציא אותה ממצרים מרוב אהבתו אותה. אחר כך, בחודש אייר, אנחנו מתבגרים קצת ופתאום פורצים החוצה הצדדים המרדניים שבנו, ואנו מגלים שאנשים יכולים להיות שור נגח, כאלה שלא נוהגים כבוד זה בזה, כי כל אחד מהצדדים רואה את האינדיבידואליות של חברו כסתירה למציאות והשלימות שלו.

אחר כך אנחנו מתעלים יותר ומגיעים בחודש סיון למתן תורה, אל ההתאחדות המלאה מכוח הקב"ה המאיר עלינו ושוכן בינינו. אלו הם הנישואין המאושרים שבין איש לאשתו, וסוד האחדות שבין אדם לחברו.

לחיים, לחיים ולברכה. שנהיה תמיד יחד, באחדות אמיתית כאחים ממש.

טיפוסי הכבשים הם ביישנים, צייתנים וכנועים, כאלה שאוהבים להיות מובלים. לעומתם, טיפוסי השוורים בוחרים להיות מנהיגים, ולפעמים הם אגרסיביים ותוקפניים. ככה זה בחיים: יש כאלו שיעדיפו להיות הפטיש, ואחרים שמשום מה בוחרים בתפקיד המסמר.

יש זוגות שחיי הנישואין שלהם הם בדמות כבשים: האישה או הבעל הופכים לכבשה הצייתנית והעדינה, ומאפשרים לעצמם להיבלע בתוך זוהות והדומיננטיות של בן הזוג האחר. ושלא תבינו לא נכון, יכול להיות שזה מגיע דווקא מכוונה טובה. לפעמים, מתוך רצון להיענות לצרכים של הצד השני, הם מאבדים מהזוהות האישית שלהם על מנת שהשני יוכל להתבטא בחופשיות. הייתי קורא לנישואים כאלו: זוג יחיד. כי בעצם יש כאן רק אדם בודד, ואילו השני חדל להיות אדם בפני עצמו.

בעולמנו כיום יש סלידה מחיים שכאלה, ורבים נוטים באופן קיצוני לצד השני, אל החיים דמויי השוורים. שני הצדדים מסרבים לוותר על ההרגלים והרצונות האישיים שלהם. הבעל והאישה כל כך מלאים בנוכחות שלהם, עד שהם לא יכולים להתפשר למען התמונה הגדולה, להגיע להרמוניה משותפת. כמובן, באופן טבעי גישה כזו היא מתכון לחיים בזירת התגוששות והתנגחות תמידית.

בתורת הקבלה, דפוסי ההתנהגות הללו מיוצגים בספרות אחת ושתיים, כאשר מודל הכבשים היא הספרה 1 - שהרי כאמור הצד השני מתבטל ואינו - ומודל השוורים היא הספרה 2, כמו שני קווים מקבילים שאינם מתחברים.

אז למדנו מה לא עובד. מהי, אם כן, הדרך הנכונה?

נקודת המבט של היהדות לגבי נישואין היא הנישואין שמוצגים בחודש סיון:

שימו לב. את ספירת העומר אנו פורסים על פני שלושה חודשים. מתחילים בחג הפסח שבחודש ניסן - חודש מספר 1, ממשיכים בכל חודש אייר - מספר 2, ומסיימים בחודש סיון - מספר 3, בחג השבועות. ותראו דבר מעניין: המזל של חודש ניסן הוא טלה, כבשה, המזל של חודש אייר הוא שור, והמזל של חודש סיון הוא תאומים.

חודש סיון הוא החודש של מתן תורה, "ביום חתונתו וביום שמחת לבו", יום הנישואין של הקב"ה ועם ישראל. מסתבר אם כן שמודל הנישואין האולטימטיבי הוא תאומים.

תאומים הם תופעה מעניינת. כשאני מסתכל על התאום שלי, הרי זה אדם אחר לחלוטין, אינדיבידואל מובהק שכלל אינו תלוי בי. ובכל זאת, כשאני רואה אותו אני נתקל בהעתק של עצמי. הוא דומה לי ומשקף חלק ממני. כך ישנם לפנינו שני אנשים שונים לגמרי אך מחוברים זה לזה.

הרבי זי"ע היה אומר שההתאחדות האמיתית אינה קיימת לא בספרה 1 ולא בספרה 2, אלא דווקא בספרה 3. כלומר, כשכל צד מכיר בכך שחירותו והתפתחותו של הצד השני אינן סיבה לאי-נוחות, אלא אדרבה - זו הזדמנות לכל אחד

12 אי אלויה חלק
משהו חכם וצנוע

מדרשת אילת

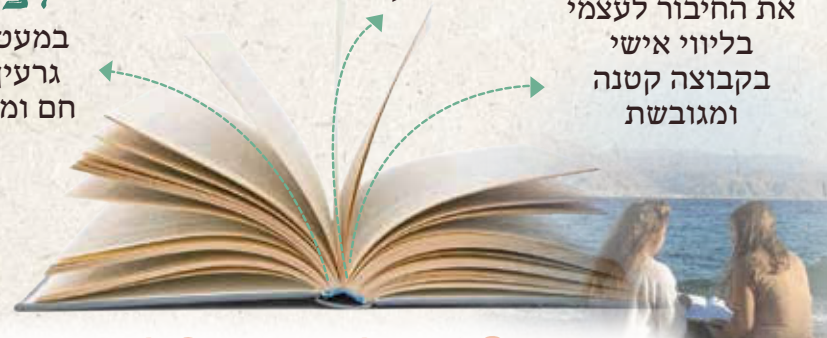
נסף אמנוי לחיים

לגדול

לצמוח
במעטפת של
גרעין תורני
חם ומשפחתי

מתוך לימוד ומפגש
עם תורת החיים

להעמיק
את החיבור לעצמי
בליווי אישי
בקבוצה קטנה
ומגובשת

מוזמנת לשקט המיוחד בין הרים וים

ניתן לשלב לימודי הוראה דרך המכללה,
שמאפשרים מלגות למתאימות

מבית ישיבת "אילת השחר"

לפרטים נוספים והרשמה ליום פתוח: חנה 053-3339435

*המדרשה מיועדת לבנות אחרי שרות

1,200 שאלות ותשובות של הרב יהושע מחנות לנס באתר 'קרוב אליך'

נפשי בשאלתי

יש לך שאלה בעבודת ה'?
085-4530951

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

כשאדם לומד תורה בשביל לצאת מדיכאון, זה נחשב שלמד שלא לשמה?

אכן, דברי תורה משמחי לב ולכן אנחנו אסורים בלימוד תורה בתשעה באב ובימי אבלות ר"ל, מפני שהתורה מצד עומק מעלתה ומתיקותה משמחת את הלב ומפיגה את הצער, אשרי מי שהתורה מצילה אותו מן הדכדוך והצער.

האם זו תורה לשמה? אם השמחה היא מצד המעלה האלוקית של התורה, שמאירה באור יקרות למעלה מכל גדרי עולם הזה, ואדם הנמצא בצער בוחר לרומם עצמו אל האור האלוקי ולשמוח בו, זו בוודאי מדרגה יקרה של תורה לשמה. אך כמובן שאם נשתמש בתורה רק כדי שלא להרגיש רע, ולא מצד עיקר מעלתה והדבקות באורה, זה חסרון מכאיב. ואף על פי כן אמרו רבותינו "לעולם יעסוק אדם בתורה ומצוות אף על פי שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה - בא לשמה", ובוודאי בשעת צער.

הקב"ה מנהל את עולמו כמו שהוא מבין, אז למה אנחנו מתפללים שהמציאות תשתנה?

בדבר זה האיר את עינינו צדיק מתלמידי הבעש"ט, רבי פנחס מקוריץ, ששאל: הרי בשיטת הבעש"ט למדנו שכל דבר שיש בו טומאה, צריך למצוא את הדרך להשתמש בו לקדושה. ואפילו על גאווה אומר הפסוק "ויגבה ליבו בדרכי ה'", וכן כל המידות הרעות. אם כן היכן מצינו שימוש בכפירה בצד הקדושה? ותיריך, שתפילה וצדקה הן כפירה כזו. מפני שכשמגיע עני לפתח ביתי אני צריך להאמין שההנהגה האלוקית, שהיא טוב עליון ונשגב, בוודאי רוצה בטובתו הנצחית, ואם כן יהיה אסור לתת לו צדקה כי אני 'מקלקל' את התוכנית האלוקית. אבל האדם מצווה 'להתעלם' כביכול מההנהגה האלוקית, ולפעול כדי לתקן את העולם. וכן בתפילה אנו מתפללים לתקון העולם. מפני שזו עצת ה' העליונה, לנהל את המציאות כך שגם בני האדם יזכו להיות שותפים בה. ואף על פי שאין עוד מלבדו, הוא משתף אותנו ומבקש שנפעל ונעשה כפי יכולתנו.

אם לנשמות יותר טוב בעולם הבא, למה אנחנו מחכים לתחיית המתים?

היחס בין העולם הבא לתחיית המתים אינו פשוט. למשל, האם נשמה בגוף היא מצב זמני, ולאחריו תבוא דרכן של נשמות בלא גופים? או שדרגת נשמה ללא גוף תמשיך איתנו לעדי עד? הדבר נתון במחלוקת, ורוב חכמי ישראל סוברים שהדרגה האחרונה והעליונה היא דווקא של נשמה בגוף, כשהגוף כבר מזוהך ומתוקן ומאיר באור אלוקי. וממילא תחיית המתים, מצד החזרה של הנשמה אל הגוף, וההמשכיות עד אין קץ, אינם שני דברים שונים. וכן יש גם בדברי רבותינו דרגות בהתפתחות של עולם הבא, ותחיית המתים היא אחת המעלות הראשונות של אותו עידן עליון ונשגב שלמעלה מהמציאות העכשווית, אבל לא כדי להפסיק את מעלת הקשר של הנשמה בגוף אלא כדי להעלותה עוד ועוד. כשם שמצינו אצל הצדיקים שאין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, שנאמר "ילכו מחיל אל חיל".

בס"ד

מכינה לתואר?

בואו להת'יעץ על קפה ועוגה!

הדרך להצלחה מתחילה במרכז האקדמי לב

יחי ייעוץ מיוחדים בניהול, הנדסה וסיעוד
יום שני - שלישי | ג' - ד' סיוון | 22-23.5 | 10:00 - 15:00

ההרשמה לקדם מכינה עומדת להסתיים!

תעודת מכינה | אפשרות לשילוב קורסים לתואר
מימון לזכאים | יחס אישי באווירה משפחתית
מעונות | ייעוץ בבחירת מקצוע

לתיאום פגישת ייעוץ אישית, חיים: 052-5474725

בתוך שנת הלימודים הראשונה ניתן להשלים גם לימודי מכינה וגם שנה ראשונה של התואר (בניהול וסיעוד)

- International Program: Computer Science Business Administration
- מערך סלולר רדד
- אחוה השנה גבה
- רמת לימודים גבוהה
- יזי לימוד מורכבים
- מבני תל אביב פסיכומטרי

www.jct.ac.il | *3239